

KULTURNO DRUŠTVO REČAN

**PUSTITA NAM ROŽE
PO NAŠIM SADIT**

K. D. REČAN

2

2

kulturno društvo Rečan

**PUSTITA NAM ROŽE
PO NAŠIM SADIT**

**Senjam beneške piesmi XI - XX
1984-1995**

Predgovor

Med Beneškimi Slovenci je petje nekaj posebnega. Od vedno so radi prepevali po vaseh, po zakotnih zaselkih svojih slikovitih dolinic, po mestih in trgih, skratka povsod tam, kjer so živeli. In še živijo, hvala Bogu.

Resda jih je v preteklosti precej zredčilo izseljevanje zaradi ekonomske stiske, nekaj je k temu pripomogla tudi neprijazna politika, ki se je na naše ljudi spomnila le tedaj, ko jih je potrebovala, toda v zadnjih letih se je marsikaj obrnilo na bolje.

Tu so predvsem razne zanimive kulturne prireditve, ki jih ljudje po vaseh ohranjajo ali celo na novo oživljajo, pa slovenska šola, društva in ne nazadnje znameniti *Senjam beneške pesmi*. Prireditve, ki jo vsako leto pripravi Kulturno društvo Rečan, ima več kot dvajset let in je torej že pred časom dosegla polnoletnost. Mnoge mlade (in tudi malo starejše) ljudi je prav ta prijazen festival prvič spodbudil, da so napisali pesem v svojem domačem jeziku in jo, vsaj nekateri, ob pomoči neustrudnih glasbenikov tudi sami zapeli.

Pesmi, ki so jih ti ljudski umetniki napisali, so v resnici pristna in avtentična kronika njihovega življenja, njihovih sanj in radosti, upanja in vere v lepšo prihodnost. Pravzaprav je v njih izraženo njihovo življenje v celoti. Koliko ljubezenskih verzov se je razlilo po papirju, pa koliko prelepih misli o naravi in krašni pokrajini je zažarelo v iskrenih besedah! Toda pogosto so pesmi izražale tudi strah pred prihodnostjo umirajočih vasi, znale pa so pikro ošvrkniti tudi človekovo neodgovorno obnašanje do narave in okolja, v katerem živi.

Knjiga, ki je pred vami, je zbornik pesmi velikega števila avtorjev iz obdobja od leta 1984 do 1995. Velik pomen te čudovite in za Benečane nadvse pomembne knjige, v kateri se srečamo tudi z mnogimi prelepimi slovenskimi narečji, ki so jih ljudje globoko v sebi uspeli ohraniti, pa je neposredno in v slikovitem ljudskem duhu izražena v pesmi *Na skali*, ki jo je napisal Aldo Clodig:

*"V reki na skali / pod soncam sedim / an gledam v uodo, / ki
vije nje mlin. // Buj tarda je skala / kot misle moje / an mi na
pomaga / do dobre volje. // Gorko je sonce, / me skoraj peče
/ an kri mi vreje, / sarce me bode. // Kam je šla trta / an kam
kmeti vsi, / ki enkrat živeli so v Benečiji? / Host je požgarla /
planine an gore / an majhan sam možac, / ki nič na more. / Pa
jest sam veseu / an veseu hočem bit / an tle živeti, / četudi v
arbid."*

Jože Štucin

Šele cvedejo

“Če hočeš, da ti Bog pomaga, pomagaj se” prave star pregovor, an mi smo se an se gledamo pomagat, kar moremo, an se troštamo, de pried al potle nam Buog parnese tisto zaščito, na katero previç vsi zaupamo za naš razvoj.

Kar narvič teži na naše ljudi, je asimilacija, ki je napravla veliko diela, ki vsak dan nam objeda našo teluo an je skor paršla do kosti; ta težava se na bo ustavila, an če se hočemo rešit, se muoramo podat na vič poti.

Ena pot je tudi kultura an v kulturi je stazica od piesmi; po teli stazici smo se dali na sprehod, kar smo začeli ustvarjati za *Senjam beneške piesmi*.

Smo prepričani, de kiek smo nardili, če ne družega, smo se parbližali kot avtorji k pisanju našega slovenskega narečja an smo se naučili, četudi brez šolanja, tiste čarke, ki so znak slovenskega besedila.

Smo tudi naše poslušalce, ki so tudi oni brez šolanja, parbližali slovenščini, ki drugače ne bi paršla lahko v njih roke. Smo prepričali parjatelje, de se more ustvarjati, četudi se začne na njivi narečne kulture, an smo pokazali naspruotnikom, de naše korenine so tiste, ki mi spoštujemo, an ne tiste, ki oni nam silijo.

Pa je še na duga varsta reči, ki smo zganili po naših dolinah, majhane stvari, ki so nam pomagale do donas ohranit našo posebno dušo.

Zatuo se moremo pohvalit an muoramo pohvalit vse tiste, ki so nam pomagal od začetka do donas an jih je zaries puno. Pomislita, de je vič ku petdeset avtorjev besedil, vič ku štier-

deset glasbeniku, ki pried al potle so paršli na varsto. An kup pievcu, parbližno osamdeset, za piet stuo an enainštierdeset piesmi, brez štiet zbore.

Če parložemo še godce, organizatorje, predstavjalce, goste an navadne dieluce an, zaki de ne, tudi gledalce, se zbere zaries velika družina.

Družina za na rec, de velik part naše beneško-slovenske skupnosti je dau no roko za ohranit, razvit, obogatiet našo kulturo, naš jizik an naše življenje.

Vse tuole an še... an še, je paršlo iz našega *Sejma beneške piesmi*.

Za Kd Rečan
Aldo Klodič

Nekaj besed o zapisih

Besedila naših pesmi so raznolika: včasih se zgledujejo po ljudski pesmi, pogosteje črpajo iz sodobnega življenja in želijo biti tudi po obliki sodobnejše. Raznoliki so tudi njihovi avtorji: izhajajo iz različnih narečnih območij, v življenju opravljajo take in drugačne poklice, ta ali oni se je kot samouk ali ob kakem tečaju približal tudi knjižni slovenščini, za marsikoga pa je bil Senjam prva priložnost za narečno pisanje, ki se ga je morda lotil celo s pomočjo prijatelja. Vsa ta raznolikost se odraža tudi v zapisih, ki zato niso povsem dosledni. Nekatera odstopanja opravičuje "licentia poetica", ko ritem in rima prevladata nad običajno jezikovno obliko, druga kažejo na željo približevanja h knjižnemu jeziku. Kljub temu, da je zapis poenostavljen in da zlasti pri nadiških besedilih teži k poenotenju, smo skušali ohraniti vsaj nekatere posebnosti posameznih govorov.

V Chinesejevih rezijanskih besedilih smo na izrecno avtorjevo željo ohranili njegov izvirni zapis osojskega govora, ki se razlikuje od danes prevladujočega rezijanskega pisanja (strešica označuje na **g** izgovor [dž] kot v ital. *giorno*, na **h** zvonečnost [y], na **n** izgovor [nj]; zvoneči par mehkega **ć** - navadno napisan kot **ǵ** ali v furlanščini *gj* - je označen z **ǵ**).

Živa Gruden

1984

SMÄRNÄ MIŠÄ
ČIČICA MOJA
V SABOTO VIČER, ZA NAŠEGA BEPA
UTARGANA ZVEZDA
DU?
ČETARTI LAMPJON
ROŽA
PAPIGA
ZIMA
ŽE TRENO GRE
VSA VAS JE PIJANA
MOJA HIŠA
ČUDNE GLAVE

Danajsti "Senjam beneške piesmi" je lepuo poteku 22., 23. an 24. junija 1984. Je bluo trinajst novih piesmi, puno mladine an parvi nastop narmlajše pevke Sejma: Martina, ki s svojo mamo Ano nam je zapiela piesam *Papiga*.

Predstavljala sta Ezio an Margherita, pieli pa: Rezija (Rino an Giovanni), Checco, Massimo an Gabriele, Michele an Anita, Federica, Martina an Anna, Marino, Carla, Guido an Franco an Luigi, Francesca an Antonella. Godli so S.S.S. (Checco an Roberto Bergnach, Giorgio Pascolini, Aldo Braidotti).

V programu so nastopil tudi: Trio iz Nokule (Orazio, Aldo an Petar), igralci Veselega ropotanja (Franco, Albino, Adriano), čarovnik Marijo Pogačnik, Sabina Trinco z nje ramoniko. Nazadnjo je bla tudi lote-rija za vse.

Dobila je piesam *Čičica moja*, za besedilo *Zima*, za glasbo *Du?*.

SMÄRNÄ MIŠÄ

Anu sa čülu tintinät za Smärno Mišo tana Ravänce,
anu sa čülu citirät tana řorüce, tuw wase.

So pa ni nëve stuntave; ziz dalëč ni so päršle,
ni so dělale tuw noče; ni böë trüdne pa one!

Tuka so platave karë judi so ũstaviane;
ta šlovëk ën bo vilizuw nër: ën färčë plata tei dän sër!

Banda, súa anu lumbrena, sikira, sklëda anu tirina,
kësa anu řrabia napoana, brütva tana taule riždana.

Anu sa čülu citirät,
pët anu būnkulät,
anu da za iso Smärno Mišo
dei kei pa tũ za düšo;
anu sa čülu citirät,
pët anu būnkulät,
anu da za iso Šmärno Mišo
dei spet ščë nur no našo.

Pëpudnë: to nũ nikar prađanu, posöt izdë to ë ođanu,
řärkutä na sa ũzdüřnulä: Smärnä Miša na ë zatakälä!

Zwënave zwonüë sčalë (ën bo in pëkuw pa brodunčëw),
suncë ë ũžë počarřalëw. Dän ribiane ën rüče tei dän wëw

ka ti hũde nëre pũfuwce ni so mu cürale nuw klabük
(řtaku lasje ni čë ë mu pořnat ën čë bet kosmät tei dän uk).

Zvëčarä to ë ũsë rivanu; tëka t'ë ostalu wona kamiùn,
beča lëpu spravjana zaklanüta ziz zlösän nuw kasalün.

Anu sa čülu citirät,
pët anu būnkulät,
anu da za iso Smärno Mišo
dei kei pa tũ za düšo;
anu sa čülu citirät,
pët anu būnkulät,
anu da za iso Šmärno Mišo
dei spet ščë nur no našo.

Massimo Pagon

ČIČICA MOJA

Lahko noč,
čičica moja,
atu spi
brez se bat,
sa bon ist
blizu tebe,
te na pustin,
ne se bat.
Lepuo spi,
čičica moja,
brez sanjat
slave reči,
ist bon tle
blizu tebe,
bon sanju,
kar sanjaš ti.
Muoreš pinsat,
de smo mladi,
mamo še puno
za narest,
lahko noč,
čičica moja,
celo življenje
mamo pred nan.
Mamo še puno
za hodiť,
tudi hišo zazidat,
lahko noč,
čičica moja,
če bomo kupe,
na bo težav.
Nu, zbudi se,
čičica moja,
na čuješ tiče
ta uone,
petelin pieje
go na korite,

viatar gibje
rožice.
Na pusti me,
čičica moja,
ka bon dielu
brez tebe,
moje življenje
bo čarno,
ker si ti
moje cibe.
S' me pustila,
čičica moja,
se na moreš
vič smejat,
počak me,
čičica moja,
an ist san trudan,
se mi če spat.

Marino Blasutig

V SABOTO VIČER, ZA NAŠEGA BEPA

Je bila zlo fajna,
je bila zlo lepa,
še masa, bi jau,
za našega Bepa.
Celo vičer jo j' gledu,
kuo je plesala
an kuo med ljudmi
zvestuo se j' smejala.
Celo vičer se je napravju
za jo zapoznat,
cajt je hitro pasu
an nič nie rivu kombinat.
Takuo naš Bep,
ki nie nič kombinu,
zlo žalostno
pobrau se j' damu.
Je mislu, de jo bo videu
drugo nediejo,
kar se j' luožu spat
tu pastiejo.
Pa ponoč nie mu zaspat,
zak nie rivu jo na pensat,
nie mu zaspat,
an kar je biu štuf...

Andreina Trusgnach

UTARGANA ZVEZDA

Vietar vlieče za sabo vas prah
an pusti tu mene samuo žalostne misli.
Pada daž ku no lieto od tega.
Gren cja uon an kapje se zmiešajo
med moje kamanove suze.
Hoden le napri tu tami an moje oči se vzdignejo.
Gledajo tisto zvezdo, ki je padla,
kar san šele veseje za ruoke daržu.
Študieran previc, an mi store pru slavo.
Ki kor živiet?
Glih tuole na zastopen:
so poti, ki se srecjajo an potle se zgubjo deleč:
sanje, ki ti utiekajo proč, kar začneš zastopjavat.
An vse življenje na dielamo družega
ku letat odzad za troštanji.
Potle, kar jih ujememo, jih storemo utec proč.
Puj nazaj, padena zvezda,
če moreš, spliez se gu luht.
Parnesi mi no malo luči
za nuoc od mojga življenja.
Zak tama, vien, bo previc žalostna brez tebe.
Te cjen prašat samuo no rieč:
ušafi moje trošte, an parnesi mi jih nazaj tle blizu.

Rino Chinese

DU?

Du ti nardeu itaku něřa,
itaku řriřna, itaku duřa?
Du ti splětuw ite lasa,
itaku čarna, itaku mihka?

Du ti sasvite tanuw ěče,
du tanutrě sa oblače,
du ti će makui tũ?

Du tl đau itě nuw řlawo,
du ti dou pet pa ito trawo?
Kõ ti čüěs tapār sārce?
Ě biu dān řrop tuw ti worce,

ka tũ ti na mērěř odvezāt,
anu za wũmān ti ba tělā ůřězāt.
Ma kõ ti će, kõ to ě?

Kě ba ě šou vās twěi řlas?
- ě ti sa skreu, ě nũmān čas -.
Kě ba ě šou twěi azek
ka ě řězuw tei dān nožec?

Anu ě na mui već ti ůřězāt
ta řrop ka ti na muiř odvezāt.
Ti řa na čüěs, ti si nũ već tũ.

Checco

ČETARTI LAMPJON

Tekla je pot,
kar jest sam šu,
od deleča veselo je svetiu
četarti lampjon.

Kjer sam se ustavu,
oglednu sam se oku,
ku de b' biu te zadnji,
migu mi je
četarti lampjon.

Puno tame znotra an uone,
puno diela za preživiet,
lice mokro od potu,
cajt je teku, ku tekla je pot,
saldu težkuo gledu sam
četarti lampjon.

Sada sam tle, gledam ča uon,
ne de sam star, sapam težkuo,
dol na pot, za zadnji krat
me čaka zadnji lampjon.

Aldo Clodig

ROŽA

Roža,
zvezde so tvoje oči,
kar jih gledam, se mi blišči
an tvoj obraz,
ku v magli, se mi zgubi.
Roža,
arjave maš ti lase,
suho liscje se mi pare,
an obraz,
ku v magli, se mi zgubi.
Roža,
usta ardeče so ku kri,
de vas sviet se veseli,
obraz,
ku v magli, se mi zgubi.
Roža,
sarce veliko imaš ti,
v tvojmu sarcu vas sviet stoji;
an ist?
Vse tuole nie vič za me.

Aldo Clodig

PAPIGA

Oh, diete ti moje,
hmal bo tvoj rojstni dan,
za toje veselje
povej mi, ka ti dam.

- Oj, mamica moja,
sam vidla papigo,
zlate je imiela oči
an plume zelene. -

Je res pru lepa stvar,
je papiga za vse,
pa druge so živali,
ki rada bi miela v štal.

- Ja, mama, pa m' se zdi,
de obedan na z mano guori,
bo papiga takuo
dopunla luknjico. -

O, tuole je pa ries,
dostkrat te zabemo,
na viem, če s papigo
zadost te uslišamo.

Vse smo lepuo ustrojil,
pa pamet smo zgubil,
če puojmo takuo napri,
zgubmo tudi našo kri.

Zatuo pujmo nazaj,
na tisto pravo pot,
kjer papige nie bluo,
pa vse je bluo manj težkuo.

Renzo Gariup

ZIMA

No jutro san se zbudila
an tu uone je šu,
je šu velik snieg,
na usta paršu mi je smieh.
Kuo j' lepuo tle
za me tu gorkuoti ležat,
tu mieru še spat,
kar po sviete so strašne uojske
an nadužni judje
se na morjo smejat,
pa muorajo
tarpjet an jokat.
Sarčno Boga ist bon molila,
de ohrani nas tajšnih reči,
an njega mat Sveta Marija,
naj ona pa sviet pomeri.
De mier pride med nas,
te prosin, muoj Buog,
ušliš moje prošnje,
ugriej nan z ljubeznjo sarce.
De kar bo druga zima,
četudi bo mraz,
bo snieg an bo led,
na sviete bo lepuo živiet,
če vsi bomo imieli
vesele oči
an nobedan
mokrih od suzi.

Valentina Petricig

ŽE TRENO GRE

Mlada san bila,
ku vse žene
san jo pensala,
kuo bo za me.
Ali bo bruman,
tek bo muoj mož,
al me bo teu rad,
al bo bogat.

Že treno gre, gre...
zlo deleč,
zlo deleč, ku moje želitve,
morebit ist ga ustaven
an morebit ist se oženen.
Že treno gre, gre...
zlo deleč,
zlo deleč, ku moje želitve,
če na šini te pravi on bo,
ist zlo srečna bon.

Buojš, de počakan,
lepuo pogledan,
buojš na miet sile
po teli pot,
morebit ist ga ustaven,
morebit ist se oženen,
če na šini te pravi on bo,
ist zlo srečna bon.

Vse se je obarnilo
tu Benečiji,
sin se je vešuolu
tu farmačiji,
vse medežine
runat ti zna,
nie še tu pamet
njega: žena.

Le treno gre, gre...
še deleč,
še deleč,
še deleč, ku moje želitve,
sin muoj, ti ga na ustaveš,
če se na sa preca oženeš.
Le treno gre, gre...
še deleč,
še deleč, ku moje želitve,
vsak dan ti na ku odkladaš,
si mlad, let, hit, poskarbi.

Deni se h kraju,
nastav družino,
pozno bo jutre,
ljubezan an vse,
sin muoj, ti ga na ustaveš,
če se na sa preca oženeš.

VSA VAS JE PIJANA

Vince, vince, kuo je dobro,
vince, vince, kuo je sladko,
vince, vince, dol teče gladko,
vince, vince, kar pijmo ga.
Pride nono, vzame bučo,
Boga zahval, ki je ubranu tučo,
vince j' že v sodu an damigian,
tako de an lietos bomo vsi pijan.
Vzame nona pletenico,
kostanj gre brat gor za Črnico,
za ugasint žejo napun bucon,
na mest uode utočila j' klinton.
An tudi mama, kar je dojila,
sladko rebulo cieu dan je pila,
an kar otroc za jest so prašal,
namesto mleika so vince sisal.
Kar komodavat šli tata an sin,
pijana j' bla krava, pijan biu bušin,
za napojit napunli šeglot,
namesto uode utočil so merlot.
Na briegu strici siekli travico,
uodo so nucal za močit oslico,
de hitro posiekli so sanožet,
namesto uode so pil kabernet.
Paršla j' neviesta dol od Manzana
an tudi ona je že pijana,
štierkrat se j' ustavlja za prit nazaj,
popila tri pulje an an tokaj.
V malne mlinar, kar sierak mleje,
šigurno je, de na trpi žeje,
de kolo okuole gre vsaki dan,
namesto uode teče merikan.
V šoli meštra nie nič učila,
vsako jutro se ga j' napila,
de otroc problema nieso nardil,
namesto bukva so j' cviček nosil.

V cirkvi famoštar, kar je maša,
sladko vince mežnarja praša,
an kar pun kelih mu ga j' naliu,
le po an litro ga j' žlagan popiu.
Če v teli vasi j' kajšan bolan,
se vid, de v sodu j' zmanjku noštran,
za ga ozdraviet subit,
namest medežine mu da pikolit.
Zvičer za kotam je vsa na mašča,
pijane so tete, pijana je tašča,
v teli vasi pijano je vse,
pijana je mačka an tudi prase.

Aldo Clodig

MOJA HIŠA

Še beli se moja hiša,
brez skarbi ist gledam jo,
tudi ona, ku vsi mi,
še vesela se mi zdi.
Kar iz neba pada daž,
od korc ti tečejo suze,
ku magle se pa zgube,
ti pokažeš vse zobe.
Kar na zimo ti je mraz,
vse ti okna zaprangaš,
se naštimaš ku čeče,
kar pomlad se parnese.
Pod kostanjam se hladiš,
če previč sonce peče,
puno sadja se ti nabereš,
vieš, de jesen je doma.
Če an dan pod oknam
t' jo en fant zapoje,
še cemin ti vekadi,
kier pa zgane ti vso kri.
Moja hiša, tudi ti
postarieješ, ku vsi mi,
na obupi, za napri
kajšan ti dušico ponovi.

Angela Petricig

ČUDNE GLAVE

Du mieste san bila,
zvičer san doma,
zaklenjena j' hiša,
ga nie še moža.
Prestrašena uečen,
du njivo letin,
že prazna staklenca,
ga jezno zbudin.
- Posluš, Terežinka,
se zmisleš tist dan,
paršu san te gledat,
dišu je noštran.
Enkrat s' me kresala,
pokuši pa ti,
enkrat s' mi guorila,
lepua uha odpri.
Ki liet san ga piu,
le ravno veseu,
s' ga vajena an ti,
se jočeš zaki?
Mene si guorila,
po skrivš ti s' ga pila,
me nie bluo doma
an staklenca je šla.
S' me pravla,
na sviete so buj modre žene.
Se vide, se pijanijo donas še one. -

1985

MISLE
LJUBEZAN ZA VSE
SARUOTICA
KAR SE TROŠTAN OD TEBE
NOVI SVIET
GARMAK
ŽIVLJENJE
SANJALA SAM NAZAJ
ZA TE ZAHVALIT
WÜLAŽEI
PRAVCA
MOJA LIEPA DOLINA
SNICA
LJUBE MENE
TA MAJÄ SMRĚKÄ
ZLATE ČARUJE

Dvanajsti Senjam je biu 14., 15. an 16. junija 1985; velika novost je bla kaseta, na kateri so ble posnete vse piesmi.

Predstavljenih je bilo šestnajst novih piesmi an an kup pievcu se je trudilo na odru: Checco, Francesca an Massimo, Anita, Federica, Francesca an Antonella, Marino an njega ansambel, Anna an Martina, Antonella, Rezija, Nadia, Guido an Franco, Čeče za ljubezan (Federica, Carla, Margherita, Marinella), an še Monica.

Prisotna je bila Sabina Trinco z nje ramoniko, posmejali smo se z Beneškim kabaretom an s Kabaretno skupino iz Trsta.

Dobila je piesam *Ljube mene*, za besedilo *Sanjala sam nazaj*, za glasbo *Wülažei*.

Predstavljala sta Ezio an Margherita, godli S.S.S.

Franco Qualizza

MISLE

Si dielu cieu dan,
zornada je finila,
se čuješ sam.

Se varžeš tu karte
za čut kako rieč
an partida je finila.

Doma snieš kako rieč,
se čuješ nazaj sam.

Začneš mislit, ka narest,
prebrat ki,
grem gu bar, napišem ki,
tu nim piču je na kitara,
tudi armonika čaka.

Ka te kor sada,
oginj gori
gor na ognjišču,
pa te na grieje zadost.

A more an človek sam
ušafat veselje,
se ga dat sam.

Televizion guori,
pa ti ga na zastopeš,
gredo besiede skuoze te,
brez se ustavt skuoze te.

Mat sedi an grieje se
ta par ognju.

Besiede se na vale,
se čuje mraz.

Massimo Pagon

LJUBEZAN ZA VSE

Tale piesam je za vse,
kor samuo, de se mamu radi,
denimo se kupe, ljubimo se.

Na poslušajta, kar dan guori
an diela škodo njemu an vsien.
Zabita ga, pridita san.

Zak je tle veseje,
tle stoje te narbuojš judje,
ljubezan.

Tisti mladi, ki niemajo diela,
špancierajo napri an nazaj.
Zauekajta, naj pridejo tle.

Ale! Nu! Pridita tle,
pustita vašo oštarijo,
naše vino vas pohladi.

Tle mamu narbuojš pijačo,
ki diela zariš dobro,
ljubezan.

Hej! Zaki se jočeš,
si previč mlada za tarpiet,
obriš oči an dam roko.

Tu naši klapi so vsi veseli,
obedan na vie, ka je žalost.
Če me na vierješ, skočni san.

Naše sonce nimar sveti,
naša trava saldu zelena,
ljubezan.

Se čuješ sama, gledaš oku,
kar si sanjala, na rata maj,
če se ki čakaš, le pridi tle.
Ljubezan za vse.

Paolo Peressutti

SARUOTICA

Mlade, stare,
vse žene
imam za me.
Kam si paršla,
saruotica.

Imam sude,
sam liep an zdrev
an tud nimar veseu.
Kam si paršla,
saruotica.

Me se pari,
de sam toja žena,
an imaš dva otroka,
de bo cajt,
do jutre
ti imaš kambiat.

Fajne punčke,
oči čarne,
rit debelo,
me se pari,
nie za pustit.

Valentina Petricig

KAR SE TROŠTAN OD TEBE

Posluš, ti muoj puob,
kar mene na bo
an če boš sam,
gled miet pamet dobro.
Kar moreš, ti diel,
vsak dan služ tvoj kruh,
ne pozabit
toje matere jizik.

Tiste se troštan ist od tebe,
tiste žejejen,
de mi nardiš;
hod le naprej,
run tvojo pot,
an kar življenje
te bo težko.
Se na buoj, muoj puob,
živiet!

Posluš, ti muoj puob,
kar mene na bo,
na stuoj se skrit
za pravico ohranit...
Na guor, de nies vidu,
de nies lepua ču,
de na vieš nič,
če j' za ki preguorit.

Posluš, ti muoj puob,
kar mene na bo,
prisklednik na bod,
še v boj, kar napri.

Federica Zamò

NOVI SVIET

Grem po sanožetah
grem lovit matieje,
ki so vsieh koluorju.

Me veseli pomislit,
kje an dan moje sanje
ratajo resnica.

Bi rada plesala
glih ku an matiej
od rože do rože.

Bi rada pomala,
pomala soncu
de b' se arzvalile.

Moje želje rada
bi vidla teč
ku uodo v rieku.

Tiela bi še piet
po vsieh dolinah
moje življenje.

Moje roke odparte,
odparte so za sviet,
de vietar jih pretrese.

Bi tiela oblieč se z nebom,
bi tiela, de b' besiede
uonjale ku ljubezan.

Rada b' tiela an sviet,
an novi sviet,
an sviet ljubezni.

Bi tiela, de vsi mi
bi miel vse dobre,
ki smo se želeli.

Marina Vogrig

GARMAK

Garmak, puno vasi, liepe hiše an malo judi.

Puno jih je šlo za kruha služit
v Ameriko, v Avstralijo an Buog vie še kam.
Hiše zaparte, zak se nieso varnil,
vasi le buj prazne, zak so manjkal mladi.

Pogledmo se okuole, se nam čudno zdi,
nie ku ankrat, k' so nam pravli te star.
Puno jih je bluo te mladih an te starih
an veselo plesali, za kupe se ušafat.

Pa sada te mladi Garmičan čejo udobit,
nas je puno an čemo se pomagat za lepno živiet.

Garmak, puno vasi, liepe hiše an puno judi.

ŽIVLJENJE

Dielaš cieu tiedan
od zjutra do nuoč,
ma gledaš uteč
od telih vsakdanjih reči,
ka te ostane?
Kajšan dan si veseu,
kajšan na moreš vič,
ka te ostane?
Gledaš ljubezan,
al je ona vse?
Gledaš parjateljje,
al so oni vse?
Narlieuš bi bluo ušafat
no ljubico za vse tuole.
Al je ona vse?

Pride cajt, ki ti rataš buj trudan
od telih vsakdanjih reči,
gledaš uteč od tuolega,
ma so puno reči,
ki te daržjo nazaj,
an na rivaš.
Al so naše fajne doline,
al so naše deklice,
al so naši parjateljji,
kaka rieč je.
Pride cajt,
ki ti na gledaš vse tuolega,
ma gledaš samuo
stat dobro,
zak stat zaries dobro
je zlo težkuo.
Ka s' ušafu,
ka te ostane
od telega življenja.
Nič... al pa vse.

Življenje, življenje,
ka je življenje,
življenje, življenje,
muormo živet,
življenje, življenje,
na telim svietu.

Antonella Rucli

SANJALA SAM NAZAJ

Bliža se nuoc,
mala luna, zvezde an vietar
so same priče.
Moje ugasnjene oči
niemajo veselja,
male suze tečejo po obrazu...
ki šele se trošta.
An zmislem se na te,
na te, k' s' pustu miesto
za tojo drago planjo,
sada te nie vič.
Sada je ostu samuo spomin,
spomin na te,
na tojo roko tu mojih lasieh,
spomin na tvoj glas,
spomin na toje oči,
kjer gledala sam se
an vidla veseje.
An je že dan,
na videm vič zvezdi,
luna j' poblediel,
sonce je že vstu,
sanjala sam nazaj.

Checco

ZA TE ZAHVALIT

Pridejo za vse tisti časi,
kjer vse je buj granko,
na vieš, kam se obarnit,
na vieš, kam luožt glavo.

Se na zmislem, ka s' mi jala,
dvie besiede, mi se zdi,
male, majhane besiede,
ki so me razveselile.

Za te zahvalit...
za ti reč...
kuo majhana besieda
zadarla me je taz tli,
za te zahvalit...
za ti reč...
kuo kuraža j' paršla v me.

Je bla majhana besieda,
veliko veseje,
za me nebo se j' odparlo
an sonce razsvetiu.

Za te zahvalit...
za ti reč...
za toje zlate oči,
za tvoj veseu obraz,
za te zahvalit...
za ti reč...
v moji pamet šele boš.

Rino Chinese

WÜLAŽEI

Trawä na bilä zalanä,
suncë t'ë bilu visokë;
kusave anu činkiče
ni so pële tana čřišiňe.

Püskülica ni so ůzë sa kazala,
patalünčiče ni so maňůčale.
Din ë biu ůzë bë duh,
zëmjä na đalä ostuh.

Đë, na ma klüčë, na ma klüčë da män tet tah ñëi,
da män sazbüdet, nů män spät rŭde, ka ë wŭlažei!
Đë, ä si ůstou, si sa naviou, si skorë o došou;
zađat anu ođat ëče onä na skëče, na vifŭknulä.

Zëmjä iňän na zihnulä,
wärbä tučec na basanä.
Nëbë pa un sa zbüdeu, siňŭr!
'z řärmän polŭpuw đëna tränbŭr!

Řrŭňiče ni so počnele citirät,
žaba ža ñeh būnkulät.
Iňan to ë ůsë zbuanë:
wŭlažei to ë izdë.

Đë, na ma klüčë, na ma klüčë da män tet tah ñëi,
da män sazbüdet, nů män spät rŭde, ka ë wŭlažei!
Đë, ä si ůstou, si sa naviou, si skorë o došou;
zađat onu ođat ëče onä na skëče, na vifŭknulä.

Aldo Klodič

PRAVCA

Moja draga čičica,
ka ti je še naco,
al čuješ, de bo še daž,
al imaš sarbance.

- Nič ti na bom poviedala,
ka me naco sarbi,
boš vidla že potle,
kar nuoč sonce podžgre. -

Tama parnese zvezde
- an tudi mier za me -
na trošti se jih uživat,
ker puojdeš naglo spat.

- Tama parpeje tata,
ki diela cieli dan,
me prime na koliena
an začne ku vsak dan:

"Ankrat je bila lesica,
imiela je dugi rep..."
Lesica se zgubi
an jo na znamo napri.

Na znam, ker mu zaspijem
v naruoče vsaki dan,
an kar se spet zbudim,
že pieje petelin. -

Čakaš takuo še cieu dan,
varnejo se zvezde,
de spet pride tarda tama,
za viedet, kuo konča.

Pa tale je na pravca,
ki znata tudi vi,
no malo vsaki dan
nas parpeje na stare dni.

Pietro Zuanella

MOJA LIEPA DOLINA

Moja liepa dolina,
predragi moj dom,
moje zelene planina,
maj vič pozabiu vas bom.

Po sviete jest preca bom šu,
morebit de varnem se na,
predraga ti moja hiša,
maj vič na pozabim te.

Moja liepa dolina,
predragi moj dom,
moje zelene planina,
maj vič pozabiu vas bom.

Kjer raste biela suzica,
kjer sonce rumeno sveti,
je moja mala devica,
ona tam predraga živi.

Moja liepa dolina,
predragi moj dom,
moje zelene planina,
maj vič pozabiu vas bom.

Kjer teče marzla uodica,
kjer rieko veselo šumi,
je tista starma stazica,
tam moja ljubezen živi.

SNICA

Majhana j' snica, pa nam diela dušpiet,
le tisto nam pieje, že od kar je biu sviet:
čiči dan, čiči dan, puobu nič, puobu nič.

Modra je snica, hvaležna j' Bogu,
gre runat gniezdo le tu štrahu.

Pa kar zima je huda, ki pretarpi,
prekleta mačka jo saldu lovi.

Tud kajšan človek je takuo norac,
de buogo snico lovi tu skopac.

Pasala je zima, paršla je pomlad,
nazaj pieje snica, se čujem buj mlad:
čiči dan, čiči dan, puobu nič, puobu nič.

Dol not se vidjo črne magle,
na telim svietu so samo uojske.

Amerikan muora Rusu eno snico pošjat,
de mu bo piela za Štalingrad.

Pa Rus, za mu rec bohlon,
naj pošja eno snico du Washington.

Kuo bi bilo lušno takuo v mieru živiet,
an vsi kupe, ku snica, veselo jo piet:
čiči dan, čiči dan, puobu nič, puobu nič.

Na snica bo piela an tle v Benečiji,
za postrojiti vse naše reči.

Srečna si ti, ki rodila s' se tič,
na vse šprahe pieješ, an morjo t' na nič.

Pride an dan, ki nas družih na bo,
pa kajšna snica le piela jo bo.

Nu, snica, le piej po Beneško, od Ažle do Marsina,
ma po tiho po tiho, de na zbudiš Jakopa Štelina:
čiči dan, čiči dan, čiči dan.

Davide Clodig, Aldo Clodig

LJUBE MENE

Lipe so zelene,
bele rožce cvete,
čisto sonce gori,
mi ogreje sarce.

Puoje jo čarni kuos,
frišno skače viverca,
rieko mierno teče,
nam obraz opere.

Tiha je naša noč,
lunca milo sveti,
perja vetrič trese,
vsakemu zgane kri.

Draga si domovina,
dragi so naš ljudje,
dušo bi zgubili,
de bi na miel tebe.

Lepe so doline,
lepe so planine,
lepe so vasi,
kjer ljubi moj živi.

Frišne ima oči,
zlati so lasje,
lepi fant se m' zdi
an on ljube mene.

Rino Chinese

TA MAJÄ SMRĚKÄ

Le: na majä smrěkä rastlä wänpär 'ni paće;
suncĕ ě o řřeu na dän krej,
anu na ta drůňe skorĕ mui,
ka pĕnc sinco na i narealä.

Urseć onä na mĕlä ůžĕ visĕk pa tei dän šlovĕk,
anu ři sastrĕ na sasmĕalä
ka ti ni vinčä t'ĕ bilä onä,
ka ti ni liučä t'ĕ bilä onä.

Dän din ě pāršou kō snih ě balanou,
sikiro tana rame, ziz skĕrnicän ě šorlou;
z' dolačä ě o vŭduw anu tah řĕi ě skoračou,
hārbāt ě i ůkrŭveu anu ziz sikiro ě o ůbrou.
"Ěkāt zanās smrĕka t'ĕ risän to na vala,
pa ůbižāt mü na mĕramĕ zaköi mamĕ kĕrana..."
Sikiro ě pobrou anu ě o jeu za nus,
dĕpo snĕřu ě o stezuw dardu dĕu Osĕisko vās.

Wo' na vĕa ě i nabasuw na vin da kalŭkui svić,
zvŭzdo to ziz repän wo' na urseć.

Le: na majä smrěkä stalä tana 'ni okne
anu ěku ři so bile otroce
ka ni pĕle pa one
wuža te tuw cārkvĕ.

Itaku dvi nadĕe so ůžĕ prašla, vĕa ni so i sausušila,
anu svića ni so i pomandamale
anu zvŭzdo ni so i vidale,
anu zvŭzdo ni so i vidale.

Od oknä ni so o riždale anu štirkrät ni so o zlomŭle.
'No řĕosto krŭi na mĕlä, t'ĕ bilä tei 'na smĕlä.
Du tĕsĕ raćet da ito na mĕsĕ dorivāt...
Italŭku lit za ůrast, za bet ůröbianä tei 'na řrast!
lňän tuw řozdĕ pĕnc na ostalä samä,
'na taltä o spomanŭwä ka 'nä smrěkä bilä žŭwä.
Jŭde to so jŭde, smrěkä na ma mĕlä kapet.
Vinahte ě nur ůlĕtĕ, kō ba sa ma raćet?

Pa ci 'na smrěkä e žižjanä 'na drůňä ci pořnät,
kō Vinahte prŭdĕ 'no drůňo ci wo mĕt.

Valentina Petricig

ZLATE ČARUJE

Zlate čaruje,
oh, ku m' j' vŕŕeč plesat!
Kar san vas vidla,
san tiela popravat.
Parvi nastop
je biu tu moji hiŕ;
moŕ čede an kuha,
ist pleŕen gor an dol.
Mu pade staklenca,
vse oje mu se velije:
san se poŕlikala,
san padla dol na tla!
Muoj moŕ
vas prestraŕen po zdravnika me leti:
dva ŕtiha tu glavo
subto me nardi, me nardi...

Zlate čaruje,
oh, ku m' j' vŕŕeč plesat!
Kar san vas vidla,
san tiela popravat.
Blo j' novo leto,
na vien, al debeu pust,
moŕ s' j' napravo,
pejo m' j' na veljon.
San uŕafala fanta
buj pridnega an mladega:
plesala sma vso noč,
skakala od veseja;
moŕ plieŕast je gleda,
glavo je meu ku luno:
posvieto je gardo,
nas je zvarno...

Zlate čaruje,
oh, ku m' j' vŕŕeč plesat!
Kar san vas vidla,

san tiela popravat.
Naj je blo sonce
al naj biu led po pot,
če ki je godlo,
začela san ko plesat.
Kikrat ist san padla,
glavo iman še celo,
zdravnik je biu bardak,
kar me jo j' postrojo.
Kar kiek se želeeje,
glavo se ima zlo tardo;
van puojde vse po pot,
plesajta vsi...!

1986

DAN PROTI DNEVU
SMART MOJE VASI
NACO SAN SANJU, DE AN IST AN DAN SAN BIU VESEU
GLAS TIHOTE
IST ČEM ŽIVIET
MAJHANA ROŽCA
MARGHERITA
MOJE SONCE SI TI
MAMA JE ŠLA NA MUORJE
NIČKU SPI
NAŠ CEMIN
ODPRE OČI...
TAKUO TE MLADI
SREČNA LJUBEZAN
TINA AN MAMA
BUNDĂR

Trinajsti Senjam je poteku 23., 24. an 25. maja 1986. Šestnajst novih piesmi, posnete tudi na kaseti.

Godli so S.S.S., pili pa: Antonella an Francesca, Federica, Anita, Massimo, Čeče za ljubezen (Francesca, Checco, Antonella, Monica, Graziella), Guido an Franco, Samantha, Leila an Lucia an Raimondo an Gianpaolo, Dorina, Anna an Martina, Rezija.

Kot gostje so nastopili Trepetički, ansambel Andromeda iz Trsta, igralska skupina Soča iz Trente.

Predstavljala sta Margherita an Ezio.

Za glasbo je dobiu Davide, najmlajši avtor Sejma, s *Takuo te mladi*, za besedilo *Glas tihote*. Senjam je pa dobila piesam *Mama je šla na muorje*.

Daniele Capra

DAN PROTI DNEVU

Dan se je rodil, kuk je vaje, s ptičjo pesmijo
an spet je odkril z ognjam čudovito nebo.
"Velike oči" je ostu an je začel bit kajšan.
Na njega uha so skakale besiede ku kobile.
Tiste roke so začele ku saldu uojskovat.
An sonce greje brez usmiljenja
tisto nebo takuo čisto,
snica pieje pod sakoluovo sienco.
Je čudovito, je čudovito.
Ponočna miš pieje isto piesam,
je ku snica, podnevna snica,
na bo ču zadnji glas,
naše oči so zaparte, če uone je mraz.
"Velike oči" je že trudan stiskati zobe,
odpri okno svojega sarca,
odpri vrata svoje duše.
Jest na vierjem, de moje roke
bi na mogle stiskati farbe.
An grede dan leti, nuoč se bliža,
pa že viem, jutre bo isto.
"Velike oči" je teu biti sonce
an sonce je tielo bit uoda
an uoda je tiela bit luč,
tako svobodna, tako vesela.
An duša je ratala an tard kaman,
kri je ratala snicovo letalo,
sarce je ratalo velika ura
an cajt se je ustavu.

Loretta Bernich

SMART MOJE VASI

Med rožami, gor na bregu,
osam malih hiš,
oku zgubjene vasi,
med rožami, gor na bregu,
osam malih hiš,
deset tihih glasi.

Stuo je bluo glasuov,
star maček je ostu sam,
mladi milo se partjo,
smart pustjo zad za sabo.

Sonce vsak dan potuče
na tiste okna zaparte,
pieje petelin, tičke žvrgole,
pa nič na čujejo
tisti, ki so ostal.

Umarjejo an z njimi,
umarje moja vas,
moja lepa vas.
Umarjejo an z njimi,
umarje moja vas,
moja lepa, ljubljena vas.

Andreina Trusgnach

NACO SAN SANJU,
DE AN IST AN DAN SAN BIU VESEU

Nimar buj pogostu
študieran, de san se
rodiu premasa pozno,
an zastopen, de tel sviet
nie vic za me.

Donašnji dan
san zmieran sam:
obednemu na briga,
kar se čujen not.
Vi sta na puno,
guorta an se smiejeta,
ist san pa tle sam
ta par kraj, ki študieran.

Nimar buj pogostu gledan an na viden,
poslušan an na zastopen.
Nimar buj pogostu
čujen, de sapan,
pa vien, de niesan vic živ:
san martu an
na vien
vic še od kada.

Se mi zdi, de san
ku adna umazana marva,
ki je zmanjkala
an obedan se na zmisle
vic na njo.

Pa vsedno, je pru čudno,
naco san sanju,
de an ist an dan
san biu veseu.

Pietro Zuanella

GLAS TIHOTE

Tiho je, sam sam,
na puojdem še spat,
še le jest se vprašam,
al me 'ma kajšan rad.

Šele mislim na te,
dugi mi so dnevi,
nie ljubezni za me,
nie tvojih liepih oči.

Šla si od mene,
sam ku stučen pas,
viervu jest sam na te,
v sarcu mi je mraz.

Jasno se mi zdi,
niek me zlo mote,
al so moje misli
al je glas tihote.

Je glas tihote,
je žalostni dan,
dna miseu me mote,
jest se čujem buj sam.

Jasno se mi zdi,
niek me zlo mote,
al so moje misli
al je glas tihote.

Checco

IST ČEM ŽIVIET

Vetrič razpiha maglice,
sonce parhaja uoz noči,
bliščijo ku male suzice
se kaplje, gore od rose.

Obarnem se oku an zdaj čujem
parve tičke žvargolet,
skuoze drevi oku mene
gre sonce an nam greje tla.

Ist čem živiet,
ist čem živiet za vse tuole,
ist čem živiet za te, luna,
ist čem živiet za te, sonce,
ist čem živiet za te, nuoč.

Ist čem živiet za maglice,
ki vietar šele razpiha,
za moje lepe dolince,
ist čem živiet an za te.

Za te, ki saldu v pamet imam,
za te, ki nies nikdar žalostan,
za te, ki mier v sarce parneseš,
za te, ki s' tle par mene.

Sada daž kropi,
sonce skrilo se je,
v sarcu mojim je veselje,
ist čem živiet an za te.

Francesca Trusgnach

MAJHANA ROŽCA

Je bla majhana rožca,
se je sil'la uoz tli,
zagledala j' sonce,
druge rožce oku nje,
ki so ble buj vesoke,
odparte lepuo.

Se je čula majhana majhana,
parielo ji je,
de so ble vse
buj lepe ku ona.

Rada bi se tiela
hitro odpriet,
hitro videt
vse oku nje.

Malo cajta potle
glih tam blizu nje
sta sedinla dva
an ljubila sta se,
on je utargu majhano rožco
deu jo je tu lase.

Ji je jau:
"Si pru liepa,
nie obedne razlike,
si vsa na rožca."

Majhana rožca pomislila je:
"Je ries,
pejajta me proč.
čem z vami živiet."

Checco

MARGHERITA

Ulegnjen na travi
pruot soncu sam gledu,
v nebu velika
an biela magla.

Magla, ki vietar potiska,
se je arzgarnila.
Pruot soncu se mi zdi,
de videm tvoj obraz.

Tu tvoje oči se gledam,
lasje me pokrivajo,
ku sonce me grejejo,
sladkost je oku mene.

Vietar rahlo piha,
perja oku šumjo,
blizu mene patok
s svojim šumam me veseli.

At na travi sam zaspau
an sanju sam tvoj obraz,
v dolini uoz magle
se je zdielo čut tvoj glas.

At na travi sam zaspau
an sanju sam tvoj obraz,
ena rožca na travi
zmislila mi je tvoje ime.

Pru lepa sanja je bla,
an kar sam se zbudiu,
pogledu sam oku,
se troštu, de si tle.

An slavo sam ostu,
na travi sam biu sam,
lepe reči tako
končajo prezgoda.

Antonella Rucli

MOJE SONCE SI TI

Fajno je bluo tisti dan ku donas,
vesela sam bila, sanjala sam te
an se veselo zbudila.

An ti se zmisleš, kuo lepuo je blo
biti sama, kupe mi an zvezde
an mi gledal smo jih,
gledala sam te, stisnila sam te,
sarce mi je tuklo an od veselja
sam piela.

An ti se zmisleš, kajšno puoje je bluo,
no rožo si utargu an mi deu tu lase,
lastovce plule so gor nad nam.

Mala lastovca piesam je piela,
piela je ku ist, ki piejem tebe,
potle iti je muorla za tistim soncam,
ki grielo jo je.

Pa ist sam ostala tle blizu tebe,
zak tiste sonce, tiste gorkuo sonce
ist sam ga ušafala blizu tebe.

Valentina Petricig, Angela Petricig

MAMA JE ŠLA NA MUORJE

Mama je šla na muorje za se spočit,
vzela je duge kikje za nje noge parkrit.
Zdravnik je nimar pravo: "Sonce stor dobro,"
pa far je nimar pridgo: "Če se sliečeš, puojš v pako."

Duo jo prave glih, jo prave glih, jo prave pro?

Mama je šla na muorje, je pru smiešno pravt.
Tanke kikje je nosila, duge an šaroke.
Kar ona je šla na plažo dol blizo uode,
ko je vietar kiek popihno, je kazala nje noge.

Duo jo prave glih, jo prave glih, jo prave pro?

Tata jo j' šu gledat, kuo se komporta:
al posluša samuo farja
al buj zdravnika,
kar sta šla na plažo, vič jo nie pozno:
vse te abronzane punce gledat je hodo.

Duo jo prave glih, jo prave glih, jo prave pro?

Mama se je kuražo dala, du butigo j' šla,
tri koštume je nakupila, vse na dva kosa.
Puno sonca se j' nabrala, vsa je bla čarna;
kar vse sude mu j' špindala, je damu paršla.

Marina Cernetig

NIČKU SPI

Nina nana,
ničku spi,
ničku spi
an lepuo sanji
puno igri an puno otuok.
Ja, življenje je sanjat,
sanji, dok moreš, tudi ti,
pa vied, de vse an dan fini.

Nina nana,
zapri oči,
zapri oči,
ne se jokat
za se stuort an tik pozibat.

Boš velika,
mišca, an ti,
boš čičico zibala ku mi.

Tle šigurno boš stala ti,
se borila glih ku mi,
se borila za tojo hči.

Franco Cernotta, Guido Qualizza

NAŠ CEMIN

Cemin od nevieste preuozak je biu
an jezna je bila, ki j' premalo kadiu,
ničku saje je očedla, de bo buj greu,
zak rajš ku uozak, rajš naj j' debeu.

Cemin od strica pru žalostan je,
za ga pogriet niema obedne žene,
donas, ki zvestuo bi ratu novič,
pa cemin mu na vlieče vič.

Cemin od tete premarzljen je biu,
pa štierdeset liet jo nie zakadiu,
pa kar muroza je ušafala, de jo j' ugreu,
takuo ga j' zakurila, de je zagoreu.

Cemini du Ažli na Hobles an Veplas
vsak dan jo kade, naj j' sonce al daž,
pa takuo čudno tiste cemine nastavijo,
de pu kade v Benečijo, pu v Jugoslavijo.

Cemin gor na faruže je takuo dug,
de notar lietajo vieverce an puh,
pa vsako vičer nieko čarno kadi,
kar pre Azeglio večerjo zasmodi.

Na garmiškem kamunu bieu kadiž j' runu cemin
tist dan, ki šindak je ratu Bonin,
pa že drug dan je nardiu čarin klabuk,
zak notar se je skrivu niekšan cjuk.

Oh, kuo j' fajan naš cemin,
če mu denesh plumo, bo pareu alpin,
niema fajfe, niema tabaka,
niema čike za paržgat,
pa vsak dan že zguoda
jo začne taflat.

Naš cemin je vesok,
je gorak an je glabok,
če gor na strieh cemin kadi,
pride reč, de kajšan v tisti hiš živi.

Anna Guion

ODPRE OČI...

Kar oči zaprem,
no vasico videm
miez dneva brega;
poznam vse sanožeta
an vse nje staze,
ki so zaraščene.

Soze dol v korite kapajo,
sladke sadje zazdrejejo;
tam gor za kapelco duoje lipe seda dišjo.
Mladi otroc po beli poti letjo.

Kar oči zaprem,
dno dolinco videm,
kjer naši živjo;
poznam vso tisto zemljo
an vse nje hosti,
ki so zapuščene.

Soze dol v korite kapajo,
sladke sadje plesnjove so;
tam gor za kapelco duoje lipe dišale so.
Malo otruk še po našim guorjo.

Aldo Clodig

TAKUO TE MLADI

Kakuo so veseli
teli mladi fantje,
ki po naši vasi
love... bele muhe!

Kakuo so presite
tele male čče,
ki parvo se silijo
po poti ljubezni!

Na obarni se,
le gleda napri,
sa oni se preča
zgube!

Buojš jih na obrat,
sa niso še zdriele,
počakmo, de se
otače!

Takuo te mladi
se od nimar love,
takuo tudi mi
smo veseli bit tle:
je lepno živeti, če...

Sviet nam napravi
no lepo dolino,
kjer sonce sveti
še za nas!

An nam ogrije
sarce od ljubezni,
četudi pozime
je mraz.

Valentina Petricig

SREČNA LJUBEZAN

Mlada san bla za se ženit,
ma smo bli buoz to naši hiš.
Zagledala san fantiča,
sarce m' je tuklo od veseja.

Rira rara rirarà,
je muzika godla v činema,
rira rara rirarà,
se zmisnen od parvega srečanja.
Ne ga vzet, on nie za te,
je šuolan samuo za mehanika;
nie kimet, on niema nič,
me ga je branila mamica.

Pogledta okuol, kuo je donas:
vsi imajo po dvie makine,
dno za moža, dno za ženo,
mož nimar stroje, nan gre dobro.

Rira rara rirarà,
je muzika godla v činema,
rira rara rirarà,
se zmisnen od parvega srečanja.
Rira rara rirarà,
jubezan težave vse prežene,
rira rara rirarà,
jubezan vso srečo nan parnese.

Aldo Clodig

TINA AN MAMA

Tam dole na njivi
na rožca cveti,
al videš, kuo j' lepa,
ardeča ku kri.

Ist sada jo utargam
an jo nesem mam,
v lase jo lože,
kar puojde v senjam.

- Že celo noč šivam
za kikjo narest,
za mojo te malo
pejat v senjam.

Oh kuo bo vesela,
kar vidla jo bo,
z nje malo ročico
objame nebo. -

Oh, draga moj mama,
mam rožo za te,
kakuo boš ti liepa,
loži jo v lase.

- Še lieuš boš ti, Tina,
moja draga stvar,
kar obliečeš kikjo,
tele majhan dar. -

An puojmo vsi kupe
na naši senjam,
boš vidla, tud tata
puojde rad za nam.

Na zbrinča kolaču
nas čaka na vas,
vesela ramonika
bo godla za nas.

BUNDÄR

Si ũzeu 'no pöt, si ũzeu 'no pöt ka na ħre posöt,
na ũsaki krei, na ũsaki krei, na sa na ũstaviä mui
Pa ċi bo mẽzuw hodet dīn anu nuć ä ćon doitet,
pa ċi bo mẽu ujüće něħa ħāzat ta sněħa to ćě mi lastet.
Tazat to ćūzo ćon sa ũstavet za ti počet,
zihnut kēi na dwakrāt za spet saspärtet.

Ko prüdě nŭć, ko prüdě nŭć ä ćon tet spat,
tapot 'no ħrast, tapot 'no ħrast ä ćon ũsanot.
To pöt ka ä si ũzeu lakuto ä si poznou,
hŭda na mēlä něħta, duħa zōba kō na mi ħrŭzlä žuēt.
Nuw 'no dolŭno si došou dēna dān potěk;
nuw wēdo si sa polednuw, si biu tei dān šlověk.

1987

SUOJI
AL PA NIESAM BLA NIČ
IST ŽIVIM SAMUO ZA TE
ZMIERAM LJUBIM TE
MIER
GORI AN NAŠE SARCE
AN KAR TE NA BO VIČ
AL BOŠ JUBCA MOJA
NEBUO PADA
ZA MOJO TE MALO
SUZA
BREZ TEBE
TA MALA
TAN PAR STUDENCE
KUO SE MORE
BENEŠKI TANGO
MILAN
DIELAL NA BOMO VIČ

Štirinajsti Senjam, ki je poteku 29., 30. an 31. maja 1987, je tisti, ki je vidu narvič novih piesmi na odru. Osemnajst smo jih sparjeli an smo muorli napraviti dvie kasete.

Novost telega Sejma je bil tudi neposredni prenos finala po RAI-Radio Trst A an po Radio Opčine.

Predstavljala sta le Margherita an Ezio, pomagala pa sta jima mlada Francesca an Marco. Godli so le S.S.S., pesmi pa so ponavljali učenci Glasbene šole iz Špetra (Anna, Luigia, Davide, Lara, Oriana). Sodelovala sta tudi Ansambel iz Tolminskega an Vikj Show iz Trsta. Pielo pa je an kup ljudi: Franco, Dorina, Sabina, Antonella, Leila an Gabriele, Francesca an Federica, Čeče za ljubezan, Massimo, Francesca an Daniele an Antonella, Graziella, Checco, Monica, Anna an Martina, Federica, Rezija, Guido an Franco, Sabina an Checco. Zmagala je piesam *Tan par studence*; za narlieušo glasbo *Zmieran ljubim te*; za besedilo *Za mojo te malo*. Muormo samuo omeniti, de, kot drugi, tudi tele Senjam nie mu iti mimo brez cveku po ciestah!

Pikic

SUOJI

Na polietna vičer,
an senjan,
žalostan san gledu judi,
ki veselo so plesal.
Mies judi san jo zagledu.
Tvoj nadužan gled
ravno v sarce je šu.
Smo se zagledal,
moje oči tu toje,
an pozdrav,
an moje sarce je že znorevalo za te.
Potle naš ples, stisku san te
an ču topluoto tojga žuota.
Že tavžent reči san sanju
skuoz mojo glavo.
Potle, naše srečanje blizu rieka,
ist an ti, sama,
šum od uode an od travice,
od drevi,
vargli smo se tu uodo,
občutljivo smo se objel,
an poljubček
an potle...
hodit po gorah,
puno judi pa...
ist an ti sama...
Sejmi so bli, kjer si bla ti,
potle san šu,
malo dni an takuo dugi,
miseu na te me nie pustila.
Potle... spet ist an ti,
sarce v garlo,
čudežljivi trenutki ljubezni.
An potle... še ankrat se muormo
zapustit,
dvie suze na tvojim obrazu,
toje oči so nieki pravle
an ist san zastopu.

An potle... srečanje,
drugi čudežljivi trenutki ljubezni.
Potle... vsakdanjo življenje,
pa ku otrok se troštan,
de sanja rata resnica.

Dorina Gosgnach

AL PA NIESAM BLA NIČ

Sam te videla le tam,
tam na tistim prestoru,
kjer sma se ušafala
parvikrat.

Ujokane so toje oči,
ujokane tudi moje,
blizu tebe sam paršla
an usedinla sam se.

Niesam mogla govorit,
bila sam ustrašena,
ustrašena zauoj tebe,
ki si biu blizu mene.

Za tojo malo roko,
ki si imeu v mojih laseh,
ki sada na čujem vič.

Rožo sam utargala
an vargla sam ti jo,
pogledu si jo na tleh,
jo niesi vzeu tu roke.

Al te je bluo špot,
špot zauoj mene,
al pa niesam bla nič vič,
nič za toje sarce.

Sabina Trinco

IST ŽIVIM SAMUO ZA TE

Mislem na tist dan,
ki sam te zapoznala,
kuo j' bluo lepua,
vesela sam bila.

Sonce v nebu
čisto je svetilo,
bli smo sami
an gledal smo se.

Tist dan si vzeu moje sarce
an ist vič na živim brez tebe,
kikrat dnevi se zdi, de so predugi,
bi tiela miet tebe ta par mene.

Ist živim samuo za te,
za toje zelene oči,
za ljubezan, ki je tu mene
an me na store v mieru spat.
Tolo piesam sam napisala
za te, ki te niemam vič,
takuo, če an dan mislu boš na me,
ona te zmisle vse.

Sada sam zastopila, ka j' ljubezan,
ki pride reč živiet brez tega,
an ti si me stuoru zastopit,
ki pride reč ljubit,
sa viem, de je an tarpiet.
Pa vse tuole bom muorla pozabit
za nazaj začet an iti naprej.

Antonella Rucli

ZMIERAM LJUBIM TE

Ki dielaš atu sam sada,
ki dielaš na mrazu sada,
ist videm, de mi češ guorit,
an čujem, de na moreš pa,
ist viem, de se šele bojiš.

Te kličem skuoz moje okno
an veseu pozdrau an ki za pit,
moje sarce tuče šele.
Me gledaš, ku za reč mi ki,
ist videm, de na moreš pa,
ist videm, de se šele bojiš.

Zaki misleš, de nie vič prestora za te blizu mene,
zaki misleš, de nie vič prestora v mene za toje sarce,
tudi ist bi tiela ti guorit,
pa ti videš, de na bo nič,
an ist v sarcu ljubim te.

Okuole tiho je šele,
samuo uoda teče tle zad,
se zdi, de pieje pruoti nas:
"Se na smieta vič bat,
kupe pa biežta napri,
zmieram se bota veselil."

Take besiede mi se zdi še čut,
vzamem gor tojo roko,
tudi ti sada stisneš moje,
je ljubezan tudi to,
te ljubim še, zaki si liep,
zmieram ljubim te,
te ljubim pa, zak si ti,
ljubezan smo midva!

Sabina Trinco

MIER

Kuo j' lepuo videt
adnega otroka,
kar norčuje
an na misle na nič.
Bi se tielo bit
nimar mikani ku on,
za na tarpiet
vsak dan.
Kuo bi bluo lepuo,
če na telim svetu
bi živiel
samo ljudje, ki se ljubejo.
Pa če je ries,
de an ljubezan živi,
nas bo daržala nimar kupe
an premaga slabost.
Vsierode je uojska
an puno judi umira,
pa obedan na misli,
ki pride reč tarpiet,
če pried na poprova.
Za sada
je še puno za narest,
pa če vsi se denemo
z ljubeznijo, ki nas bo daržala kupe,
bomo mogli ustrojiti vse.
Ale nu,
primimo se roke,
tiščajmo se dobro
an na pustimo se vič.
Če se bomo tiel radi,
vse bo buj lepuo
an v vsakim sarcu
bo veseje.

Francesca Trusgnach

GORI AN NAŠE SARCE

Parve zarje sonca
padajo dol na me,
nieki mi stisne sarce,
bi tiela nieki rec,
pa besiede mi na gredo uoz ust,
kapje potu mi tečejo dol po harbatu,
vse, kar primem, mi pada na tla...
Kuo mi je gorkuo!

Blizu mene stojiš ti,
kuo je liep tvoj obraz!
kuo svetijo veselo toje oči!
Tudi ti mi imaš nieki za rec,
pa gorkuota telega poletja
ustav v garle an toje besiede.

Na mormo guorit,
poslušajmo sarce...

Zadnje zarje sonca
poardeciejejo nebo,
bregi parjo goriet,
gori an moje sarce.

Checco

AN KAR TE NA BO VIČ

An kar te na bo vič,
ka nardim pa ist,
an kar te na bo vič,
kam puojdem potle.

Gledala bom v nebo
sonce, kar dol gre,
ku de bi ti drug dan
tle nazaj paršu.

Gledala bom v nebo
sonce, kar dol gre,
ku de bi ti se varnu
s soncam pa drug dan.

Travo nazaj bom vidla zeleno,
rože nazaj uonjale ob te,
samuo tvoje oči,
samuo tvoj glas
videla na bom vič.

An kar te na bo vič,
ka nardim pa sama ist,
tvoj spomin ostane v mene,
naš spomin - ist an ti.

Petricig Valentina

AL BOŠ JUBCA MOJA

Ti si nimar doma,
ti na hodeš vič uon;
nies takuo garda,
de se muoreš parkrit.
So lepi toji lasje,
so čarne toje oči;
ogledni se na me:
al boš jubca moja?

Vieš, že pomlad je paršla,
rože vsierode cvetijo,
tički prepievajo,
gniezdo pripravjajo,
češ, de an midva ga nardmo?

Bi mogla kupe bit,
bi mogla se ljubiti;
muorš kuražo se dat,
na judi poslušat.
Vied, življenje j' toje,
se živi samuo ankrat;
ti na moreš branit,
kar te kuaže sarce!

Daniele Capra

NEBUO PADA

Jest san biu,
jest san biu na karvi,
jest san biu,
kjer se vse zavija.

Jest san biu,
kjer lipa na cvede.
Jest san biu,
kjer nebuo pada.

San se ustavu
pred tarpljenjen,
san se ustavu
brez življenja.
San se ustavu
brez veseja.
San videu,
kje nebuo pada.

San biu na ten kraju,
kjer kajšan je napisu to besiedo
"Parjatelj" s karvjo na zidu.

San biu na krožad od tavžent okuolenc,
ki na pejejo ankamar
an so težke,
ku vse je težkuo.

Ložli ti so čarne ocjale
an pravli so ti:
"On je ukradu farbe,
na zlatin sarcu,
biež an ustriel."

Nebuo pada, kar spijemo,
nebuo pada, kar dielamo,
nebuo pada, kar gledamo,
an na vemo, an na vemo.

Loredana Drecogna

ZA MOJO TE MALO

Dietece moje
mikeno ti,
stisni očace tvoje
an lahno zaspi.
Tle bo pa mama
varvala te,
de bojo narlieuš
tvoje sanje:
sončice an lunica
za ročico te bojo daržal
an vsi tarje kupe
v koluo bota plesal;
pride pa maglica,
ki popeje te
gor, gor v luht,
ki bo plav plav za te.
Tista zvezdica,
ki narbuj sveti,
pride te gledat
an te razveseli,
tičjaci vsi kupe
hitro parlete,
de vesele ku njih piesme
bojo tvoje sanje.
Kar se zbudiš, diete,
mama bo šele tle,
tole piesmico ti bo piela,
de boš ti vesela.

Petar Zuanella

SUZA

Sonce jo v hribah sveti,
magla pa v dolini leži,
v luhtu jo puoje škurjan
an fantič jo zvižga le sam.

Ljubca jo vriska: "Juhej",
kar marve pograbi naprej,
an čaka, de se nardi nuoč,
de fanta objeme na muoč.

An kadar nuoč je paršla,
dobila sta mlada se dva,
pod glasam sta se obljubila,
de nimar se bota ljubila.

Za fanta paršu je tist dan,
z valižo pobrau se je sam.
On milo pogleda v nebo,
okuole vse tiho je bluo.

An fantič v svet se j' pobrau,
de svoji družini jesti bo dau,
an ljubi s suzam obeču,
de h lietu nazaj bo paršu.

No lieto je hitro letelo,
spet sonce je v hribah svetielo,
v dolini je ležala magla,
padla je na gobcu suza.

Aldo Clodig

BREZ TEBE

Piše an beli
se že lepi zuor,
kar ist genjam
pod kovtro sanjat.

Lašči se
pod soncam že rosa,
ki stor perjam
zelenim jokat.

Tudi ist bi joku
ku otrok,
de bi imeu
še suzi,
pa tele sviet
star an buogi
m' je posušu
oči...

De bi na imeu
še tebe,
ki mi storeš
sanjat,
de bi na ču
še tvoj glas,
ki mi pomaga
živiet.

Zaparu bi naglo okno,
ki mi pusti videt sviet,
sarce bi oviu v tamo,
pustiu bi ga v mieru
sanjat...

Sladko an milo
gledaš me v oči,
kar ist na mojih
kolienah te daržim.

Sarce, ki tuče,
prav, ka sam
za te an kuo veselo
rada tud ti me imaš.
Tudi ist bi teu
ti poviedat,
de bi dušo
imeu,
pa tele sviet
star an buogi
m' je stisnu
sarce...

De bi na imeu
tele cvetje,
ki uonja
za me,
de bi na imeu
rame, ki
mi pomaga živiet,
bilo bi takuo huduo,
de bi na mu prenest,
zgubu bi se v maglo
an tam bi mu v mieru
sanjat...

Aldo Clodig

TA MALA

Ist ta mala
sam tu hiš
an norievam
tud brez miš.

Vsak an cajt
z mano škerca,
huduo je,
kar se uštufa.

Mama die:
Tle nie merul
Tata prime
se za uhuo.
Stric zaueče
ku hudič:
"Biež čez prag,
če ne jih udobiš!"

- Si narodna,
ki guoriš,
vsak zlo rad
te ima v hiš.

Sa smo vsi
samuo za te,
ki si naše
veselje. -

O ja, ben nu,
takuo je.

Ka bi tiel
pa od mene?
De bi na imiela
sarbance!!!

Kuo? Brez njega
me b' bluo sram,
bi se vlekla
cieli dan.

- Buojš, de ostaneš
takole,
ker nam daješ
veselje.

Pridna ti
pa muoraš bit!
an ne za rep
mačko lovit! -

Takuo par nas
gredo reči
vsak povie,
kar se mu zdi.

Vič al manj
ku povsierod,
če dobro j' vino
an dobar sod.

Kjer reči
so buj hude,
postrojmo jih,
takuo ki gre.

Če vsak no malo
se potrudi,
veselje
se arzvali.

Giovanni Gubana

TAN PAR STUDENCE

Tiha dolinica,
hladna uodičica,
tan mlade rožce rastejo,
čečice cvedejo.

Veselo pojejo,
kar hodijo po uodo,
od svojih liepih puobiču
med njin se menajo.

Liepa je mladuost,
puna je sladkuost,
donas vse sanje morjo bit,
vsi trošti se zvaršit.

Čandierje točejo,
to malo prašajo,
kamu bojo tiste rožice,
ki zbiera le muče.

Zlo tuče nje sarce,
bliščajo se ji oči,
ardeč svoj pušjac gleda skrit,
veselje zadaržat.

Liepa je mladuost,
puna je sladkuost,
donas vse sanje morjo bit,
vsi trošti se zvaršit.

Severino Zentilin

KUO SE MORE

Puno cajta je steklo, vieš,
ja, lepuo vieš,
san te videu an v mojo pamet
paršla si ti.
O muoj Buog,
ti, ki moreš vse,
pomaj mi, če češ,
de ona bi zastopila,
de ljubezan moja je ona.
Kakuo se more ustrojit no življenje,
kar si ti, ki ga nečeš živiet;
kakuo se more iskati ljubezan,
če si zdaj ti,
ki odtučješ vse spried.
Rad bi biu, de bi bilo
an dan sonca tudi za me,
za me, k' se čujen žalostan.
Velika voja za piet je v mene
an vietar mi parpeje glas,
an glas, ja, je pru tvoj.
Kan puoden pa, če ljudje so hudobni,
gledajo te an obarnejo glavo,
kan puoden pa, če za me
vse je končalo,
plaču san te no življenje za tuo,
gledu san ljudi hodit
an tebe veselo od mene,
mislu san pa samuo na dan,
ki san se biu vzeu življenje,
upau san samuo, muoj Buog,
de na bon vič tarpeu.

BENEŠKI TANGO

Moja jubca je šla v Pariz,
pa ist na Burnjak gu Tarbi,
kostanj sam jedu cieli dan,
pa ona tam pleše kan-kan,
kar sam ji jau, pridi damu,
mi jala: "rien, merci beaucoup".

O ma cherie, brez tebe žalostan sam,
o ma cherie, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Moja jubca je šla v Berlin,
pa ist tle piejem "Naš cemin",
če jo ki prašam, mi die "nein",
namest prase me kliče "Schwein",
kar sam ji pisu, brez tebe umarjem,
mi odpisala: "auf Wiedersehen".

O meine Liebe, brez tebe žalostan sam,
o meine Liebe, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Moja jubca je šla v London,
pa ist tle butam ku kaštron,
vsako vičer hod tam po night's,
takuo de ušafala je AIDS,
kar sam jo klicu, pridi nazaj,
mi odguorila: "thank you, good bye".

O my darling, brez tebe žalostan sam,
o my darling, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Moja jubca je šla v Moskovo,
pa ist sam ušafu liepo vduovo,
za se oženit bo koru škof,
pa njo ožen jo Gorbačov,
kar sam jo prašu, boma snubil,
mi jala: "niet, rajš grem v Černobil".

O ljuba moja, brez tebe žalostan sam,
o ljuba moja, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma, beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Moja jubca je šla v Ljubljano,
brez mi reč, pojdi za mano,
dielat je šla gor na Kompas,
zak nie prestora na Veplas,
ist sam ji jau, le bież, tam ki češ,
votat si imiela čiviko, si bla šla na Hobles.

O dekle moja, brez tebe žalostan sam
o dekle moja, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Moja jubca je šla v Škrutove,
gledat judi Šimacove,
navadla se je čudne reči,
namesto čiviko vota D.C.,
pried je guorila beneško znano,
adesso parla solo italiano.

Amore mio, brez tebe žalostan sam,
amore mio, pridi na Liesa v senjam,
plesala boma beneški tango,
ki godli bojo Guido an Franco.

Donas pru veseu ratu sam,
moja jubca je paršla na Liesa v senjam,
pozabila je niemško, francuosko an angleško
an nazaj navadla se je beneško,
za plesat beneški tango obula je žekè:
an nardila je an kaškè, olè!

MILAN

To so bila vse tazadña dni tuw jasane,
zümä na ũžë zihalä tuw noće;
pojütrëh slano na pušćüwalä tana zamje.
Iti din ũsă Reziä na sa svitilä.
Kö ti si polednulä ëkuw taba
suza sama ni so ti saspüstila.
- Vüde cí ti mãš ũsë... -
- Stüsnisa bë blüzu tah mlë...! -

Dalëc ën vë Milan, tešku ta nahan.
Pa cí ti řreš ũkrei, na bön ta zabeu mui;
püstime kei o' taba da morëi ta spomanot;
telefonei kada, kei za morët ta čot.
- Hüte, ka män tet, ka t'ë ũžë za sašpärtet! -
Män šcë kei za ti račet, ma namërën ta doitet;
anu me ëče si ti naviou da ti ma spomane,
anu na väs řilas si ti zapueu: lëpu, lëpu tace!!!

To ë ves dän drühe svit isi Milan;
makiña na ũsaki krei ni sa prahaaë.
Jüde izdë ni na hëdië ma ni tičaë,
pojütrëh kö one ni ũstanaë ni na sa suludawaë.
Anu dilän tapär ni žanë,
män za řledät dwa otrokä.
To nũ da slabu stojün;
ëčën këi kadä, ma tärpün.

Ninaňä izdë znan. Kaku ë töžän isi Milan!
Butëňä so posöt, ma ë füä za pobrät.
Kuazät dän kafa za čot kiraňä ũromonet;
"Sa plaća letořorë - këi itë ni muië račet.
Anu kaki din tet vüdët dän zbalëte film,
t'ë spet za naredet za ëst, këi 'no öro män za vilëst;
anu spet ta čot, da dũve da kë ti se,
anu ta spomanot: kaku, kaku se...?

Angela Petricig, Valentina Petricig

DIELAL NA BOMO VIČ

Ist san nimar dielo
že tu moji hiš:
vstat san muoro zguoda,
vsien narest kafe.
Pozna je bla ura,
san biu še doma:
"Gospod, na zamierta,
auto mi nie šla."

Čuj, moja ta mlada,
uone naj daž pada,
dielal na bomo nič;
gospodar naj čaka,
ko nan miesac plača,
dielal na bomo nič.

Tudi moja žena
muorla je služit:
šuolo je učila
za duge rešit.
Si nateguvala,
pried ko je uon šla;
nimar san se bau,
de jo na bo doma.

Dieluc so skarbiel,
ko san not paršu:
vsi so se poguarjal:
"Tel je gospodar."
Vsak dan san mu pravo,
ko san biu doma:
"Nie parjela auto,
buna je bla žena."

1988

KAR SAM ČAKALA... TI
DOLGOLASKA
ROŽCE IZ DOLINCE
ARAGOSTA
VSI KUPE
ZVEZDE
ZADNJO SONCE
VZHODNO DEKLE
TAKO JE ŽIVLJENJE
DOMAČA SAMBA
MOJA MALA BENEČIJA
MAMA, TATA AN... IST
ITI DIN
TEK IMA SUDE, JIH TARDUO DARŽI

Petnajsti Senjam je poteku 3., 4. an 5. junija 1988 an je biu Senjam Guida an Franca, ki sta dobila z njih piesmijo *Moja mala Benečija*, potle ki že puno liet sta bla blizu zmage.

Za glasbo je dobila piesam *Tako je življenje*, za besedilo *Rožce iz dolinice*.

Še ankrat so godli S.S.S. Predstavljala sta Ezio an Margherita. Sta jima pomagala Francesca an Marco, piesmi so ponovili učenci Glasbene šole iz Špetra (Anna, Davide, Mara, Oriana). Pieli so: Sabina, Checco, Federica, Gianni, Gabriele, Leila, Anna, Davide an Sovrstniki, Cinzia an Sandro an Daniele an Silvana, Guido an Franco, Martina an Anna, Rezija, Cinzia.

Na žalost tele je biu tudi zadnji Senjam v telovadnici, ker po novih zakonih o varnosti na more vič sparjeti tarkaj ljudi.

Sabina Trinco

KAR SAM ČAKALA... TI

Poslušam vietar skuož okno,
oči se zaprejo,
bi tiela iti deleč,
kjer sanjaš ti.

Pa dan je že tle,
tudi ta zadnja zvezda gre,
me razsveti srce,
me peje do tebe.

Sam bila zgubjena,
sam bila sama mies ljudi,
s' me dau tojo roko.
me nies' pustu vič.

S' me dau muoč za iti naprej,
kar niesam tiela vič živet,
blizu tebe
sam najdla veselje.

Gledala ljubezan,
jo niesam ušafala,
v telim svetu sam tarpiela.

Si biu blizu mene,
te niesam zastopila,
pa sada so se odparle
oči od srca.

An mislem, de si ti,
kar sam čakala,
ogledni se na me!
Moje življenje sada je v tebe.

Checco

DOLGOLASKA

Ni tako, kot praveš,
isto bo vsedno,
kar se boš borila,
kar boš potiskala,
ali nečeš vič?

Nečeš vič, kar imaš,
iščeš novi svet,
kaj pa misleš, de bi
kot za busk paršu,
ahtaš pa še ki.

Dolgolaska,
liepa si kot nikdar,
dolgolaska,
poslušaj me pa sedaj:

nečeš,
iščeš,
ki, kaj al pa
kako,
armene so tvoje oči.

Dolgolaska,
zakaj si tle, tle par mene,
dolgolaska,
jutre pa bomo tako deleč.

Dolgolaska,
liepa si kot nikdar,
dolgolaska,
dobro pa imaš srce.

Michelina Blasutig

ROŽCE IZ DOLINCE

Vas prosin, judje, zaprite oči za no malo
an pridita za mano,
gremo s cajtan nazaj!

Možje an žene, ustavta se no malo
an pridita za mano,
gremo gledat našo mladuost.

Jest an on sma se miela rada,
smo bli zdravi an veseli,
čeglih sudu ni bluo.

Jest an on smo bli tudi lepi an barki,
pa če družinco sma tiela,
sma muorla po svietu iti.

Po svietu težkuo nan je bluo,
vičkrat midva jokala sma se,
od tat, od mame, od parjateljju
pogostu sma se kupe zmenala.

Naše dolince ponoč an čez dan sma sanjala,
naša družinca je rastla,
vesela sma bla.

Ma prit damu je bluo nimar buj težkuo.
Intant po naših dolinah nimar
buojš an lieuš je bluo.

Ma nas druge reči so branile
pustit za nimar tisto zemjo,
ki naša nie bla.

Judje, odprita sada vaše oči
an poslušajta me še za no malo,
pridita za mano, gremo gledat
resnico, za kajšne kuo je,
zastopita zaki.

Sam... al pa sama pride za malo cajta damu,
zaki hitro nazaj
leti na tisto zemjo?

Za nest rožce z dolince gor na grobišče,
tistemu,
ki na pride vič nazaj damu.

Tisti mladi, ki kupe
po svietu so šli,
za kajšne nie ku ankrat,
za kajšne nie vič ku ankrat.

Bob Pomaij

ARAGOSTA

Sam muoru pustit mojo ljubico,
slavo j' bluo,
mojo rdečo ljubico.
Puno kupe smo hodil
okuole,
pa smo se muorli zapustit.

Pokne mi sarce,
grlo se zapre,
se gledam oku, ne,
na viem, kam se obarnit,
sviet je prazan brez tebe.

Al se zmisleš, kar smo hodil
v Kobarid? Pit,
an dost si popila,
ti ljubica pijanca.

Kuo s' rit gonila,
kar silo sam imeu,
pa kar s' me ti pustila,
no drugo sam teu.

Sam gledu povsierod,
kajšnega vprašu tud
za no drugo,
s čim hodit oku.

Kar sam šu po njo,
nisam jo prašu zastonj,
an če je majhana
bi bluo an pru.

Sam jo ušafu,
vzeu sam jo,
buj majhana je,
pa za me je zadost.

Sam ušafu no drugo ljubico,
takuo k gre!!!
No novo rdečo ljubico,
puno kupe mi stojmo,
bomo videl pa, ki bo!

VSI KUPE

Mi smo šli nimar napri
brez se reč: duo san jest?
Mi mammo nimar glave dol,
ne, mai vič bit na more,
de odguormo: "Si, signore!"
Taki smo mi, naše življenje.

Mi smo bli nimar okuole
po pot, ki je bla za druge,
an sada ne, na mormo vič,
ne, mai vič se bomo bal,
ne, mai vič bomo jokaj,
zak smo mi naše življenje!
Nu, vzdignimo gor glave,
mi na poznamo to hude;
mi smo tisti, ki so ostal.
Po naši pot gremo napri,
gledamo sonce, mi smo vsi,
vesele bojo naše vasi.

Naj te stari, naj te mladi,
vsi tisti, ki smo ostali,
muormo častit: "Jest tle živin!"
So lepe naše doline,
veselje sarce mi objame,
zak je tle naše življenje!

Sonia Gariup

ZVEZDE

Kar sonce ponoč je spalo,
luna je svetila namest njega,
daržu s' me za ročico malo
an jau si mi, draga moja.

Zvezda je padla, naša želja.

Zda si deleč od mene,
zvezdi vič na štiejemo skupaj,
žalostno je mene an tebe,
srce pa pravi, na obupaj.

Še jih boma štielea tukaj.

Pohiti, muoj ljubi, nazaj priti,
saj te čakam vsaki dan,
nihče na more nas ločiti,
če ljubezan je med nam.

Skarbi, dragi, na živi sam.

Doma živiet v domačim kraju,
zvičer na sprehod skupaj oba,
roko v roki kot v raju,
luna, zvezde, midva sama.

Ti boš muoj, ist bom toja.

Zvezda je padla,
jutro parhaja,
hitro že gre,
moja miseu lovi tebe.

Luciano Feletig

ZADNJO SONCE

Puno bleskov brez življenja
po prozornih stolpnica
po cestah razsvetljenih,
kjer ljubezan se deli.

Veselje, ki na dobiš
sredi temne te poti,
gledaš zvezde gor v nebo,
svoje barve na udobiš.

Kar sonce vstaja,
na moreš vič lagat,
moje sanje se zgubjajo
po drugi poti zdaj.

Življenje se začne,
v mene tuče sarce,
samota v meni,
štopienje nima vič.

Nočna strašila,
otroci brez miru
na najdejo več rože
an vse barvane stvari.

Že tavžent pomladi
metuljev pa ni več,
beton jih je ustavil
za večne čase vse.

Graziano Rubin

VZHODNO DEKLE

Zlo stvari sam se naučila,
kadar srečala sma se,
tam pod drevam sam sedela,
malo zvezdo gledala.

Mislila sam, de moje življenje
spremenilo jutre se bo,
srečala sam mojga ljubca,
fantiča zaljubljenega.

An tako žena še nies,
dekle z gore paršlo.
Tako s' ratala žena,
dekle z gore paršlo.

Vandrata po celim svietu
s tvojim "rdečim konjacam",
tista avto v mojih mislih,
ki za tabo vleče me.

En pogovor sam začela,
kar varnil sma se damu,
an že noč se je začela,
je na noč zaljubljena.
Šele ti žena še nies!
Dekle paršla z gore.
Jest! dekle z gore,
zaljubila jest sam se,
tak velika je ljubezan,
k' se počutim uoz sebe.

Zdaj srce je zaskočnilo,
malo sam zajokala,
noč pa sada že posluša
ljubezan, zasopeno.

Mojga cvetja pa ga ni vič,
nič več zvezde brez luči,
kakuo hvalil so se ljudje
pa za pridnosti glave.

Tam iz vzhoda med gorami,
tam rodilo pa se bo,
tudi če sama ostanem,
sama mati an sam sin.

Mati pa sedaj ti si,
dekle z gore paršlo.
Mati pa sada ist sam,
dekle z gore paršlo.

Aldo Klodič

TAKO JE ŽIVLJENJE

Vi praveta, de te mladim
se danes previĉ lepuo gode,
kier niemajo obedne fadije
ku veselo uozit se po prode.

Pa tuole nie pru vse ries,
težave so tudi za nas;
an kier videm, de na smieh vam gre,
poslušajta, sada, pa mene!

Al vesta, kuo je huduo
za nas mlade v šolo iti?
Gorkuo pastejo zapustit!
Turbo puno za nosit!

Kar zvonac zarapota,
vse se oku tebe zgubi,
kier učitel brez lasi
ostro gleda te v oči.

Tiho čakati, ki porče,
na kore vrsto nuos opre;
muho tudi jo skarbi,
buj potiho zdaj šumi.

Kuo huduo triešne čez me,
če ime moje on vebere,
pa kar me hoče zadušit,
je videt druge se odsapnit!

Če tuole vam nie še zadost,
poglejta, ko pridmo damu,
na najdemo ne mati ne oči,
al tuole lepuo se vam zdi?

Se varžemo na tiste jedilo,
ki je nona napravla za nas,

do dane obližemo krožnik,
kier lačni smo, lačni ku pas.

Tako je življenje,
tole našo življenje,
kier šola an knjige
so naše tarpljenje.

Prazno usmiljenje
je vašo usmiljenje,
če nam na bota pomali
živeti z veseljem.

Adriano Noacco

DOMAČA SAMBA

Plesajmo ju, plesajmo ju,
plesajmo ju vkop.
Na je samba hišna,
na je samba naša.
Vesoua, liša
an neč na praša.
Plesajmo ju, plesajmo ju,
plesajmo ju vse.
Ne se stuorla tou Tepane,
že uon Brezja na stoji.
Tje po Buona, tou Plestišča,
tou Prosnide na leti.
Že Veškuorša na ju kliče,
an Karnahta na ju vie.
Par Debeleše na pasa,
uon za Čaudo se zubi.
O jo pleše še dan star,
o jo pleše še dan mlad.
A jo pleše naša nona
an kanaja, kar re spat.
Te jo sfižeš, te jo plesaš,
bode trudan o le opočit.
Na te zviua, na te obrača,
bode legre o le opit.
Plesajmo ju, plesajmo ju,
plesajmo ju vkop.

MOJA MALA BENEČIJA

Moja mala Benečija,
ti si moja bogatija,
tle je moja domovina
an ti si moja koranina,
ist sam tle na sviet paršu,
an dok bom živ, tle tode bom peštu.

Moja mala Benečija,
sa bo druga litanija,
močni so ratal Benečani,
še buj ku Rusi an Merikani;
moja mala Benečija,
tuole, ja, je alegrija,
bod vesela an ti Marjanca,
sa udobila bo minoranca.

Moja mala Benečija,
ankrat De Mita ankrat Gorja,
pa v kakih bo naša dolina,
kar pride naga Čičjolina,
sa že vajeni smo imiet norce,
ki vsako lieto metajo cveke.

Moja mala Benečija,
tuole nie demokracija,
še guorit se muorem bat,
takuo ki me j' navadla moja mat,
pa če guore žihar čineško,
ist jo bom pieu pa po beneško.

Moja mala Benečija,
tuole je malinkonija,
brez oštarije an tabakina
zauoj tistega Vižentina,
an če cjuk loviu bo keko,
se lož tu lišto pa gu Dreko.

Moja mala Benečija,
ti si ku Sveta Marija,
tebe gre tala melodija
an za nimar: "così sia".

Aldo Klodič

MAMA, TATA AN... IST

Sam videla mamó
pred mano sediet,
letela sam naglo
koliena ji gret.

Ona me je objela
an ku po navad
poljubček mi dala,
storla me zaspát.

Oh! kuo sam srečna,
sanjala sam že,
an mamó sam miela,
ki je bla vsa za me.

An zjutra,
kar odprem oči,
je moja mama,
ki parva
božanje mi da!
Je moja mama!
Me stisne
veselo h sebe,
je moja mama!
Hrepeni
veselo do nje
moje sarce.

- Končala sam dielo
ku vsako večer,
se usedla za mizo
za se odpočit.

Zasedla koliena m' je
duša moja,
mernuo je zaspala
an začela sanjat.

Oh! kuo sam srečna,
imiet tako čečo

an vsako večer
toliti se z njo.

Kar poje
veselo po vas,
moja te mala
ugreje
mi marzlo telo,
moja te mala,
jo gledam veselo an joče,
moja te mala!
Hrepeni
veselo do nje
moje sarce. -

Kar tudi tata
se varne damu,
vesele smo mi,
de on je paršu.

Za ruoke ga primem,
ga pejem do vrat,
kjer nas čaka mama
za bušjac mu dat.

Oh! kuo smo srečne,
kier radi se mamo,
ku tičaci v gniezdu
gorkuo se daržmo.

Zapojmo!
Kier veselo je
naše življenje!
Kier puno dobrine
nam daje
naše življenje!
S troštam,
de bo zmieram tako
naše življenje!
De b' naše
veselje prišlo
tudi do vas.

ITI DIN

Naprët iti din si ùstou
anu si sa čou na visokë;
z' mǎrzlo wědo si samueu,
suncë t'ë bilu skuza oknë.
Z' očamen svit si pobaou
anu karë vësuv si sa čou.

Ä si lëpu sa siurtou,
makiño si o ŭřřeu,
mo hũšo ä si suludou
anu počasu si sašpärteu.
Pa cí to pöt lëpu znan
ä si sa čou numuaju sam.

Të anu sě kě mërën tet,
cí navin kě mǎn doitet?
Të anu sě, kě ba řřin,
cí pa ä vec na vin?...

Ba tēju radë bet dǎn ŭtec
ka ěn latë tuka ěn cě;
si ščale dǎn sinec
ka žüvet ě' na vi da kő to ě;
letadëlä ě na majä pöt,
ka ä na vin cí mërën o jet.

Suncë ě karë ma bliščëu,
snih ě matezuw na dǎn krej,
vitär ě mi pošapatou
ka twa pöt na ě lesi krej,
na męcna skraňa ě mi dou
anu zaňün ě ma paou.

Të anu sě, kě merën tet,
pa cí ä muin lastet?
Të anu sě, kě ba řřin,
pa cí lastet lëpu muin?...

Petricig Angela, Petricig Valentina

TEK IMA SUDE, JIH TARDUO DARŽI

Tonina j' jokala, prosila buogime:
san lačna, san žejna, previdta me, judje.
Ukupit nič na moren, v butig je vse draguo;
van plačan, van varnen, kar vzdignejo penzion.

Buoga Toninca, muormo j' pomat;
puno nevuodo muore figotat:
za rojstni dan, če v šuol jen gre dobro,
nič na paršpara, sud ji vsi grejo.

Muoj tata je šparo, du kliet jih je noso:
to dno damigiano velijat jih je hodo;
not bojo sigurni, na ukradejo tatje,
kar boš imeu potriebo, na puodeš ku po nje.

Čudež je rato, kar san se oženo:
uoz damigiane vino nie teklo;
tan na kosile vsi so se smejal:
uoz damigiane sud so uon skakal...

Cecilia Danieli špodielat se je šla:
kazala je Firmino, ki sudo ona ima;
gajufe j' potipo, Firmin se je sfido:
- Pusti me! Pomaj me, no fabriko nardmo... -

Buožac Firmin, na vie, kan se obarnit,
ki za dne svete ima vsak dan prosit...
Če je biu Ciljo hitro oženo,
so bli konfet, za vse je bluo dobro.

Cecilia Danieli spoviedat se je šla:
je šla pravet farjo, ki sudo ona ima...
"Segreto bancario", na smiete ošpijat,
prosite, pomajte, so dieluc za plačat!

Buožac je Papež, buožac tudi Škof,
buožac je Regan, bogat Gorbačov!
Tle vse se mieša, se zanje bori:
tek ima sude, jih tarduo darži.

1989

JEZA
EKOLOGIJA
ZA ITI NAPRI
PETA ZJUTRA
VIER MI
ODPRI OČI
MI SMO TVOJI DNEVI
VSAKO VIČER
LJUBEZAN BREZ KONCA
DONAS JE SABOTA
NAM, NAM NA GRE
LIPAMA
LJUBEZAN JE
VESELA BENEČIJA

Šestnajsti Senjam se je muoru preselit pod šotor, ki je biu postavljen na Kocajnarjovi njivi na Liesah pred faružam.

Poteku je 14., 15. an 16. julija 1989. Godli so zmieran S.S.S. četudi v drugačni sestavi (Checco, Roberto, Beppo, Rajko an Sabina).

Dobila je piesam *Vesela Benečija*, za besedilo pa *Vier mi*, za glasbo *Za iti napri*.

Predstavljali so tudi telekrat Margherita, Ezio, Francesca an Marco. Prisotne so ble posebne oblasti an med njim škof Brollo. Piesmi so zlo simpatično ponovili igralci Beneškega gledališča.

Pieli so: Doppio malto, Francesca an Antonella, Davide an Sovrstniki, Checco, Regina, Federica an Leila an Sabina, Federica an Gabriele, Cinzia an Silvana an Lucio, Francesca an Elena, Guido an Franco, Raimondo, Sabina, Martina an Anna, Rezija.

Doppio Malto

JEZA

Vietar, ki piha, ki vse proč nese,
bi muorlo bit vse buj čedno... al ne?
Kjek žlehtega je v mene,
ki rase, ki vzame, ki jezo nese,
samota, garda ljubica,
nuoč, črno moje srce.
Samota se oglašá v tvoje ime,
tama an oginj moje srce,
ta jeza zgori an ueče,
huda dol teče,
ta jeza, ki vederba.

Jeza je na prazna roka.
Jeza je zapuščen glas.
Jeza je na marzla nuoč.
Jeza, vrata brez ključa.
Jeza je tavžint ljudi
an zvezda, al boš mene ti...?
Pruot! Pruot zidu se spustit,
garduo od nje se branit.
Jeza je to čudno veselje,
ki teče težkuo uoz nje,
jeza, moja jeza.

Tiho, kajšan se parbliža,
tiho, pa ne, je že šu,
dež, ki gre od zuna,
toje oči not an oku
ta fardamana nuoč dol teče,
nuoč to črne moje srce.
Jeza, ki se arzgrne.
Jeza, ki praznuva vse.
Jeza, jest an ti kupe.
Jeza, jest an nič.
Jeza je vse kupe.
Ja an nič vič.

Adriano Noacco

EKOLOGIJA

Ma zatuo, botra Marjuta,
na nie čista še plahuta.
Ta ke ne ta pieš škoda,
parva rieč, na je še uoda.
Bo paj zat drue motiv,
te kupjene deteršif.

Kličemo:
ekologija...
Ne kličejo:
ekologija...
Na bo:
ekologija,
ma rešta porkarija.
Porkarija, za ke gušt,
pokrita ta na puošt.

Ekologija:
na uha zviha.
Ekologija:
povsode piha.
Ekologija:
na paj še čiha.
Ne zlo pisana.
Malo nasjana.
Ekologija:
politikija...
Ekologija:
če porkarija!

A zakuo kopare Žuan,
paj že vino o je inkuinan.
Lava re okou tej kolo,
z velenj an metanolo.
To ne more tako pite
e zat poten zaboliete.

Še patok o je na njiva,
raste trava an pokriva.
To je vse, na šgiarneta,
boj to je an boj to meta.
Čarta, cule, ščatulete,
koste, najlon an škarpete.

Host ne divja an že bouna,
od intrije pouna, pouna.
Praša vsiem,
mejte pietat,
to nie ura ložte me spat.
tako moremo živite,
e vkop se liepo tiete.

Aldo Klodič

ZA ITI NAPRI

Gledimo na sonce,
kar zori,
vsak ga čuje,
de gori;
pa če an dan
ga pokrije oblak,
na drugi svet
puojmo vsi spat.

Gledimo na ptiča,
ki sčargoli,
vsak v sarcu
se veseli;
pa če mu usta
zapremo,
morda bo vse
buj žalostno.

Gledimo človeka,
kuo tarpi,
kar v družbi
na živi;
če ga še mi
veženemo,
tudi sami se
zaperjamo.

Gledimo na duše
kot ljudje,
vsak naj pomisli,
kuo tarpe;
naj se povsod
med nami krepí
mier, ki danes
še ga ni.

Če videš no rožo,
ki žejna tarpi,

ne ji dat marzline,
jo na želi;
če videš, de pas
mačko lovi,
naj te za mačko
sarce boli.

Če an otrok
joče za nič,
ne ga zapriet
v gardi pič;
če an človek
toči souze,
pomisli,
de on
joče tudi za te.

Antonella Rucli

PETA ZJUTRA

Peta zjutra,
je peta zjutra,
tel duh tu ajarje,
vietar razgibja perja.

Smreka gleda taz host,
ku de b' vidla morje,
tiste morje, ki spiye
tu tvojih očeh.

An ti sanjaš reči,
ki si videu, kar si biu sam,
kar ona te j' pustila,
peta zjutra, peta zjutra,
an če je tama,
je peta zjutra.

Smreka gleda taz host,
vietar jo šele giblje,
an ti gledaš taz okna,
ku de b' videu...

Tista sanja, ki ti je ostala
v tvojih žalostnih očeh,
an misliš, kod je šla,
an misliš, kod živiš.

An sanjaš tiste reči,
ki si videl, kar nies biu sam,
kar ona te je pustila,
peta zjutra, peta zjutra,
an če pade zvezda,
je peta zjutra,
peta zjutra, peta zjutra,
od kar ona je šla,
je peta zjutra.

Checco

VIER MI

Vier mi,
kar si ti nardiu,
nanucno nie blo.
Vier mi,
kar si ti zgradiu,
nie padlo na tla.
Vier mi,
če vsi grede po svoji pot,
vier mi,
če vsi živijo ku po navad,
vier mi, vse to
nanucno nie blo.

Gledi
v nebo ponoč,
videš,
kar padajo zvezde,
pustijo eno pot svetlobe,
ki ostane med nami.

Vier mi,
ostaneš tudi ti
kakor
vse zvezde, ki
v nebu nieso nič,
pa ostanejo.

Vier mi,
ostaneš ti med nami,
vier mi,
v nebu naj tvoj znak.
Vier mi,
obljubim pa tebe,
vier mi:
vse, kar smo se zmenil,
vier mi,
pa se na zgubi,
med nas
ostalo bo.

Regina

ODPRI OČI

Lepo bi bilo, če
otrok, ki je tu tebe,
bi zrasu.
Lepo bi bilo, če
spremeniu b' se oku tebe
vas svet.
An ki krat... "Ja, pa vieš"
an ki krat... "Ne, na viem"
tam pred tisto resnico,
k' nardi, de rataš mož,
če an dan ti boš znu
gledat oku tebe
an odkrit, kaj pa je
ljubezan.

An ti, fantič moj,
na jokaj se, če nie tako,
za eno rožo utrgano
med tvojo travo.

An ti, k' si mož al ne,
malo navad se, navad se živiet,
v nebo vzdigni oči,
galeba gledati
an iti deleč...
an iti deleč...

Lepo bi bilo zdaj
na koncu od tvojih "zakaj",
b' živielo
upanje... an vič!

An znak upanja,
samo an busk,
k' ti zagrieje sarce
an ti pomaga odkrit,
de jutre bo drug dan.

Če ku mož boš teu živiet,
an vietar, ki je odšeu,
ki včasih ranu te j',
zmagan ostane zdaj
od pesmi,
od tiste, ki
te je ljubila.

Sabina Trinco

MI SMO TVOJI DNEVI

Ist sam ljubezan,
morda še me na poznaš.
Poslušaj me, zaki pried
ku odpreš oči,
ist bom šele tle,
blizu tebe.
Zdielo t' se bo se zgubit
v jasno nebo,
ušafaš mier, k' nobedan ni,
ni tebe dau.
Imeu boš pa cieu sviet
v tvojih rokah,
življenje zastopu:
Ist sam vse to!
Če, če an dan me na bo vič,
začneš nazaj tarpiet,
pa nikdar se na pozabit,
za nimar ostane spomin od veselja.

Ist sam tvoje sanje,
k' se rode oku tebe,
kar tiho je.
Skoz mene boš poznu
an novi sviet
an bo vas kakor ti,
kakor ti želiš.
Mislit še tle moreš ti,
brez se bat,
duša tvoja ostane tebe,
kier v tvojim sviete,
ukradli so t' jo
an jo na ušafaš vič.
Te parnesem mier,
pa včasih an tarpljenje,
zak ne nimar ratam resnica,
nisam, ko ti s' me nimar želeu.

Ist sam tarpljenje,
tiste, ki začne, kjer vse,
vse je čarno,
an se ustave v sarcu,
v tvojim sarcu.
Začneš vendar ti tarpiet,
te ustavem sarce,
tudi kri te zaledim,
te ukradem dušo.

Tvoje oči ustrašene
še na vejo,
če vidle bojo še
sonce vstat jutre za te,
samo za te.

An na vieš, če boš imeu moči
za me še ankrat zmagat,
pa samo moč življenja
te bo mogla vepeljati
uoz tiste tame, k' me na store saldo umriet.

Mi smo skupe tvoji dnevi.
Cajt, ki ti na moreš ustavti.
Sviet, ki an dan kajšan ti je dau.
Na pusti reči, ki nikdar boš imeu,
pot za te šele duga je,
sonce zjutra vstaja za te,
oči gledajo deleč,
kjer življenje se rodi an umarje.

K.A.P.U.S.

VSako VIČER

Vsako vičer, kar ist grem spat,
muorem šigurno kiek napisat,
de se bom zmislju jutre, drug dan,
ka j' za narest, kajšan bo dan.

Vsak človek v svojim življenju
muore v pamet kiek napisat,
de na pozabi na tiste reči,
ki so mu h nucu an ki želi.

Pa tudi ti ne pozabi,
de v ti dolini si se rodiu,
de še vse rože bojo jokale,
če ti pa zdaj jih zapustiš.

Ne pozabi na tvoje navade,
ne pozabi na tvoj jezik,
ne pozabi na smrieke zelene,
tud na slaviča opunoči.

Vsako vičer, kar ist grem spat,
muorem šigurno kiek napisat,
de se bom zmislju jutre, drug dan,
ka j' za narest, kajšan bo dan.

Luciano Feletig

LJUBEZAN BREZ KONCA

Rada b' tiela živet
brez nobedne meje,
kakor v znamenju sladkosti,
ki v oči dobiš.

Od otroka zdaj rojenega
ku kar kaplje od rosice,
ku kar zlatuo oku mene,
an počutit se brez skarbi
an pod soncam se ogrevati.

Odpri mene tvoje srce,
nič ti na zapusti me,
sama jest na viem,
če bi mogla zastopiti,
če ljubezan se rodi
med dušicami rož,
če ljubezan more
živieti brez konca.

Rada bi tiela živeti
an ne vič tarpeti,
piha vietar v lase,
sončni dan vstaja,
vstaja zdaj tle v tišini,
ti si zmieram v mojih mislih,
na bi mogla te zapustiti
an se čuti kraljica
od najlepših reči.

Rada bi tiela živieti
an ne vič obupana,
z veseljem v svojem srcu,
tudi z željo za viervati
v eno sanjo, ki na vstane vič.
Lahko jutre bo še cajt,
de se ušafamo tle jest an ti,
buj lahko bo tako.

Franco Cernotta, Guido Qualizza

DONAS JE SABOTA

Paršla je nedieja, sam se oženu,
potle v pandiejak sam že divorcju,
paršu je torak, mi je tašča utekla,
potle tu sriedo vse tuča j' nesla,
paršu j' četartak, nabrusu kose,
potle tu petak sam ubu pa prase.

O kuo sam rad, donas je sabota, gremo v Čedad,
prazna je Dreka an Čarni varh,
vstal so že zguoda an šli na targ
predajat čiešpe, fige an darva,
za kupit sardelone an bakala.

Četudi na zluodjovim muoste pihalo malo vietra,
v Čedade so bli šindak an ašešor od Špietra,
ki na zadnje elecjone imiela sta malo sreče,
zak se na more s sarpam riezat nagune ardeče,
tud Cudrig an Cernoia na dva letal vzdigavat parst,
takuo de Benečija samuo Lahe j' pošjala v Tarst.

O kuo sam rad, donas je sabota, gremo v Čedad,
prazna je Dreka an Čarni varh,
vstal so že zguoda an šli na targ,
gre, tek je modar an tek je kaštron,
vsi nosijo sude du Botegon.

Paršla je nedieja, na jago sam šu,
potle tu pandiejak pa pas m' je krepu,
paršu je torak, sam potegnu penžjon,
potle tu sriedo sam kupu trombon,
paršu j' četartak, sam usieku darva,
potle tu petak m' je krava storla.

O kuo sam rad, donas je sabota, gremo v Čedad,
prazna je Dreka an Čarni varh,
vstal so že zguoda an šli na targ,
gre, tek je šuolan, an gre, tek je muš,
vse jih nategne lepuo Viduš.

V Čedade so bli tud' šlevt od naše dažele,
kupaval so farbe za brisat tabele,
veliko kuražo imajo nucat tiste koluorje
an gor na Sveto Barbaro, spomin za minatorje,
pa kar vsi vedo, kajšan koluor ima njih srajca,
lieuš figuro bi nardil, de b' se pofarbal jajca.

O kuo sam rad, donas je sabota, gremo v Čedad,
prazna je Dreka an Čarni varh,
vstal so že zguoda an šli na targ,
gredo ti pametni, gredo norci,
donas je sabota... v Čedade smo vsi.

Aldo Klodič

NAM, NAM NA GRE

Mene na gre,
de m' na vierješ,
kar ist ti diem,
de sam zrasla,
de se ti le
toliš z mano
brez mislit,
kar ist želim.

Vieš, mene se zdi, de
bi bluo zaries lepua,
de bi ti od sada
po mojim rada bla.
Vesela ku roža bi bila,
ku roža, kar cvede.

- Mene na gre
ku pokrive,
tek se karfut
za vsak drek,
tajšan, k' na vie,
kuo zornado
pejat
veselo napri. -

Nam, nam na gre,
kar po sviete
se dielajo
garde reči,
kar se vse
krega med sabo,
obedan jo na
pomučī.

Vesta, nama se zdi, de
bi bluo zaries lepua,
de bi vi od sada

po našim radi bli,
veseli ku rože bi bili,
ku rože, kar cvedejo.

Viem, de vse tuole
nie lahko.
Me se zdi
vse zlo težkuo,
pa če se
v glavo ložemo,
tudi mi se
nazaj srečamo.

Rino Chinese

LIPAMA

Letadělě so 'na drůŋa pöte,
ka ti mērēs hodet čenča risklötet;
letadělě so 'na drůŋa ŋüva,
sirāk lěpu žaně čenča pokrůva.

Letadělě e 'na drůŋa trawä,
ka na lěpu sa sičě, na sa na podawä;
letadělě so 'na drůŋa krava,
ni so rüde sūta anu lěpu zdrava.

Letaděle so 'na drůŋa hócere,
ka ni čěě ta pušnot pa cí ti se dān nēre;
letadělě ẽ dān drůŋe čas,
t'ẽ rüde lěpu řerku řanũ mui mrās.

Lipama, lipamě,
lipama, lipamě...

Letadělě so ni drůŋe jüde,
ka ni cí mi račet kada mǎn sa zbüdet;
letadělě so 'na drůŋa mēra,
ka to so nũ kěi naša, naša řěra.

Letadělě so 'na drůŋa wēda,
ka ni so nũ dobra pa za muet sklěda;
letadělě ẽ došou dān drůŋe krei,
tika rüde kuožüwä pa cí řanũ mui.

Ko pa mēi smih bö šōu suza,
anu bōn wǎn zaplateu ũsa me duža,
ǎ cōn sa ozrět nařorě
za sće nur polednut da kě t'ẽ mē.

Lipama, lipamě,
lipama, lipamě...

Michelina Blasutig

LJUBEZAN JE

Se vprašan, zaki
si jezan na me,
se vprašan, zaki
mi uočvaš vič reči!

Na vien, zaki
ti trucaš mene,
na vien, zaki
z mano vič na guoriš!

Ljubezan je
ljubit tebe, vas an vse.
Ljubezan sma:
jest, ti, oni,
mi ukupe vsi!

Ale! Ben nu,
ljubimo se vsi,
tiščajmo tarduo
za udobit, kar
na srcu nan stoji!

Ale! Ben nu,
pozabimo vse,
za živiet buj lepuo
tle v beneški zemlji!

Lucia Dugaro, Graziano Rubin

VESELA BENEČIJA

Smo se zapoznali
no vičér v zimi,
puno veseja
za dat iz sarca.

Dost voje za gost
za naše ljudi,
takuo smo začeli
z muziko veseli
za jo dat uon tle.

Tale vesela Benečija,
ki jo gode z alegrijo
an jo pleše
s kompanijo.

Vsierode, kod gremo,
veselo pojemo,
našim dolinam luč
mi zmieram dajemo.

Ti, zaki sediš
an na priš z nami,
muzika ti je všeč
an si saldu sam.

Toja ljubica rada
plesat bi šla
an takuo an dan
otroke boš imeu
an na boš vič sam.

1990

OČÄ NÄŠ
USMILJEN IN MILOSTLJIV JE NAŠ GOSPOD
TEBE, MARIJA
O GOSPOD, TI PRAVI MOJ VODNIK
IZ GLOBOČINE
MARIJA, BRANI NAS, POTRES!
ZDRAVA MARIJA
PARVO SVETO OBHAJILO
DETE BOŽJE
NE SE BUOJ
PESEM ZA SLOVO
MISLIČ NA BUOJŠE DAN
USLIŠI

Sedemnajsti Senjam se je varnu na cerkveno piesam, kateri je biu posvečen že te tretji, lieta 1973.

Predviden je bil 28. oktobra, pa zaradi velikih poplav an plazov, ki so se takrat nasuli na vso Benečijo an zaparli pot do Lies, smo ga muorli preložit na 18. november 1990.

Sodelovalo je 13 zborov an skupin, ki so predstavili 13 novih piesmi: Rezija, zbor Sv. Pavel iz Sriednjega, Farna skupina iz Gorenjega Tarbija, zbor iz Kravarja, zbor Pod lipo iz Barnasa, pevski zbor Sv. Lienart, pevski zbor iz Ukev, cerkveni pevski zbor iz Kozce, mešani zbor iz Drežnice (Kobarid), zbor Naše vasi iz Tipane, Moški zbor Matajur iz Klenja (Špietar), zbor iz Barda an Zavarha (Bardo), zbor Rečan z Lies.

Vič ku 200 pievcu je takuo nastopilo an tekmovalo pred oltarjem cerkve Sv. Marije Zdravja na Lesah.

Ljudje so zbrali za narlieušo piesam *Usliši*, za besedilo *Mislić na buojše dan*, za glasbo pa *O Gospod, ti pravi moj vodnik*.

Tudi tele Senjam je biu posnet na kaseti an piesmi z glasbo so ble tudi tiskane na brošuri, takuo de jih bojo zbori rabili tudi za napri.

OČÄ NÄŠ

Očä näš, ka stë tuw nëbë,
svet ën böde wašë jümë,
da na prüde wašä krajuska,
da to sa oudëlei tei wän to won řire,
tuw nëw nëbë anu izdëna zamje.
Deine näs ta úsakediuňe kroh,
rizbrüšine naša duřa úsa,
tekui mü rizbrašúwamë
našen doznúkän řeh duřa úsa.
Warinäs da ba na stöpale
tana to slabo ali bo to hüdo pöt,
warinäs od ta řa slabařa,
Očä näš, Očä näš.

Valentino Birtig

USMILJEN IN MILOSTLJIV JE NAŠ GOSPOD

Usmiljen in milostljiv je Gospod,
usmiljen in milostljiv je naš Gospod.

Moja duša časti Gospoda
in vse moje moči njegovo sveto ime.

Moja duša časti Gospoda,
ne pozabim nobene njegovih dobruot.

On odpušča tvoje krivice,
on ozdravlja vse tvoje slabosti.

On rešuje tvoje življenje,
te krona z usmilnostjo in usmiljenja.

Ne ravna z nami po naših griehah,
potarpležjiv in dobro ljubeznjiv.

Ne ravna z nami po naših griehah,
ne vrača nam po naših karvicah.

Walter Qualizza

TEBE, MARIJA

Tebe, Marija, zapojmo vas glas,
ti si kraljica, bodi pri nas!
Za tebe, Marija, sarce nam žari,
lepa Marija, lepa si ti!

Sladko, Marija, je tvoje ime,
milostno vedno tvoje sarce!
Posluši, Marija, proseči naš glas,
milostna Mati, prosi za nas!

Sveta Marija, Te prosim lepo,
varno nas vodi v sveto nebo!
Sinuovi smo tvoji, mat naša si ti,
naj naše sarce zate gori.

Antonio Qualizza

O GOSPOD, TI PRAVI MOJ VODNIK

O Gospod,
ti pravi moj vodnik,
s tabo manjkalo
nič mi na bo,

spremlji dušo,
ki v te zaupa,
do konca svoje poti.

Naj se
dvigne
moja molitva
kot kadilo
na sveti oltar.

Vsaki grivež
tle naj se varne
tebe prosit sveti dar.

Nino Specogna

(priredba besedila)

IZ GLOBOČINE

O moj Bog,
iz globočine vpijem k tebi,
o Gospod, usliši moj glas,
naj se obarnej' tvoja ušesa
na glas moje prošnje;
ako boš na grehe gledu,

o moj Bog,
kdo bo pred tabo stau,
moja duša se zanese
na tvojo besedo,
moja duša na te zaupa,
o moj Bog.

Valentino Birtig, Valentina Petricig

MARIJA, BRANI NAS, POTRES!

Marija, Marija, brani nas.
Marija, Marija, grozi nan potres.
Potres zibje gore,
kamnje v valovah v dolino plazi.

Marija, Marija, brani nas,
ljudje so prestrašeni,
guorjo, bo konac sveta,
kamnje v valovah v dolino plazi.

Beneški ljudje, na obupita,
Marija, Marija nas na zapusti,
Marija, prosi za nas,
kamnje, valove de Buog pomeri.

Antonio Qualizza

(priredba besedila)

ZDRAVA MARIJA

Zdrava Marija,
milosti pouna,
Gospod je s teboj,

Ti vedno si žegnana
med vsiem ženami,
žegnan je sad
tojga telesa, Jezus.

Sveta Marija,
Mati božja,
prosi za nas,

prosi za nas, ker smo grešniki,
za nas, ker smo revni,
zdaj in ob smartni uri,
naši smartni uri, amen.

Aldo Klodič

PARVO SVETO OBHAJILO

Glej, tle
so tvoji otroci,
ki gledajo
na oltar

an prosejo ponosni,
de daš jim
sveti dar.

Za svojo dušo
molijo, k' se
kumi spušča v svet,

an milo se
poklonijo
za sveto hostijo
sparjet.

Posebno darilo
vprašajo
na teli
sveti dan:

de ohraniš
jim družino
od greha an težav.

Za te an za
vse bratre
podaj nam mier
na svet.

Za našo
zadnjo uro
te prosjo
venčni mier.
Amen.

Alojz Rakušček

DETE BOŽJE

Dete Božje sladko spava,
svete sanje sanja.
In nad sinčkom sveta Mati
se v molitvi sklanja.

Nad prizorom tem nebeškim
angeli strmijo
in pobožno Božje dete
z materjo slavijo.

K materi ob ljubem sinčku
vdano se sklonimo,
z Jezusom nas blagoslovi,
jo lepo prosimo.

Lucjan Slobbe

NE SE BUOJ

Ne se buoj priti na sviet,
ne se buoj hoditi za nami;
saki otrok ma svo zibielo,
sovsie tičaci svo njezdo,
saka pot ma svoj konac.

Ne se buoj zime te garde,
ne se buoj, kar sonce ne greje;
Buog, on da kapot za mrazan,
uoda se redi par ledu
an pod snegu kruh se rodi.

Ne se buoj sam se obriesti,
ne se buoj tu tomi prez znance.
Nuotre v pameti e cieu sviet,
so nebesa pounе zviezd,
če nie sonca... luna sveti.

Ne se buoj ure te zadnje,
ne se buoj, kar žakjac se sprazne;
saki s sabo ponese
samo tuo, ke s sarcan vsijau
anu boj e mou dičar.

Francesca Klodič

PESEM ZA SLOVO

Oče naš,
ki si na nebesih,
pobral si še eno dušo
za dopunt tvoj načart.

Za nas grešnike,
ki na buogim sviete smo ostal,
nič te na vprašamo,
samuo te prosimo,
de ji daš
venčni mier an pokoj.

Bratje vsi,
ki sta tle paršli,
kupe molimo, pobožno
rešimo dušo njega.

Četudi griešna
na telim sviete je bla,
nič ji na zatajimo,
de reši se takoj,
de j' damo
venčni mier an pokoj.

Viljem Černo

MISLIĆ NA BUOJŠE DAN

O Mati, kuo nas zadaržuje živiti kle,
malo judi, stari, za plakati nad nami.

Živimo s tabo, Marija, mislić na buojše dan.

Dan za dnien so odšli,
za malo ne bo še nas za se srenčievati.

Živimo s tabo, Marija, mislić na buojše dan.

Se zaprejo nova vrata,
a mi postanemo, ćemo nositi s tabo naše težkosti.

Živimo s tabo, Marija, mislić na buojše dan.

Nas veže trava, zapušćene njive,
šumienje Mališčaca nad kamenjem Velike Glave.

Živimo s tabo, Marija, mislić na buojše dan.

Zvečar čakamo spanje ali smart,
ke na ni odšla s teh krajev.

Živimo s tabo, Marija, mislić na buojše dan.

Aldo Klodič

USLIŠI

Veseli kristjani,
je Kristus že z nami,
vsi kupe molimo,
pod križ mi pokleknimo.

Oh! Bog iz višavah,
zabi se na svetišče,
iz neba dol pogledi
an reši grešni svet.

Prosimo te, venčni Bog,
de nam prideš na pomoč,
parneseš nam sveto luč
an mier za vse ljudi.

Milo te prosimo,
sarce ponujamo,
de bi med nam ostal
za vekomaj,
veseli vsi
na sviete z nam.

1993

ČRNI ROCK
KORNINE
PARVI ŽENAR
POMISLI AN SVIET
BENEŠKA ŽVINA
NA SKALI
IMIET TEBE
KU UODA, KI PARLIETA
JE TRIEBA SE GANIT

Osamnajsti Senjam je biu buj buožac. Ekonomske težave, pa predvsem pomanjkanje prostora so težil na tole prireditiv.

Takuo, de šele 7. novembra 1993 pod šotorom je paršu nazaj med nas, četudi za eno samo večer. Nie bluio kasete an tudi brošurica je bla nieko buoga.

Samuo devet piesmi, pa vsedno je biu živahen. Dobila je piesam *Črni rok*, za besedilo *Na skali*, za glasbo *Kornine*.

Pieli pa so: Elena, Franco, Checco, Chiara, Guido an Franco, Martina an Sandra, Raimondo, Monica, Francesca. Godla je skupina, zložena za telo parložnost. Vodja je biu zmieran Checco.

Predstavljala sta nimar Margherita an Ezio.

Če Senjam je biu no malo buog, veselo an živahno pa je bluio oku njega. V saboto zvičer smo imieli gledališko predstavo an nastop skupine The kondor band, v nediejo pa Družino Chiabudini iz Ščigli: bratje Bepo, Luciano, Ilde an Remo, ki so nam jo pru lepua zapiel.

Walter Qualizza

ČRNI ROCK

Spat grem vsa krepana,
vstanem vsa zaspana,
čujem muziko, k' me vzame,
oooh, an v me kri razgane.

Dielam osam ur na dan,
puno kupem an prodam,
vse me mot, kar grem po pot,
oooh, tu mene j' samuo rock.

Rock, rock,
to je črni rock, rock,
to je moj rock, rock,
to je črni rock.

Muzika je moje življenje,
muzika je moje trpljenje,
brez muzike na morem bit,
oooh, tebe, rock, na mo zabit.

Kar na palku plešem,
kar na palku pojem,
vsake sort stvari,
oooh, samo rock čem hvalit.

V nedeljo sam v cierkvi,
v pandeljak sam doma,
v saboto pa grem proč,
oooh, plesati disko rock.

Prijatli plešejo valček,
drugi plešejo polko,
mož pa pleše jazz,
oooh, ist pa samo rock.

Daniele Capra

KORNINE

Živin v Miersi,
na majhna vas.
So leta an leta,
ki živin tan,
an tisti krat, ki gren po svetu,
saldu jest se moran varnit damu.

Je čudno mislit
takuo bit,
s svojo vasjo takuo
povezani.
Je na muoč,
ki kle me darži,
an saldu saldu saldu m' je tarduo iti.

So moje kornine,
ki me daržijo kle,
v tej dolini,
v teh vaseh,
jest takuo san an takuo mi je vseč bit
kle za dno piesam, za se veselit.

Checco

PARVI ŽENAR

Čudno mi se zdi
tuole donas pravt,
tako deleč si bla
an sada pa si tle.

Čudno se mi zdi,
kar s' se parkazala,
že od deleča poznalo se j',
de iz miesta si paršla.

Kuo j' tiste, de si tle paršla?
Vprašu sam te:
kuo j' tiste, de za tele doline
si glavo zgubila?

Vprašu sam te, s' mi jala tako:
"Med vam dobila sam veselje,
dobila sam voljo iti napri,
dobila prijatelje an dobre ljudi.

Med vam sam ušafala puno ljubezni,
med vam ostane moje sarce,
za vas moje misli zdaj lietajo,
posebno nad te se ustavjajo."

Naše dve misli kupe se zbrale,
ku dva ognja se povezale,
na našim ognjišču naš oginj gori:
novo ognjišče v Benečiji.

Luciano Feletig

POMISLI AN SVIET

Rada b' tiela
se ušafat no jutro s teboj
na brezkončne poljane,
toplo sonce v nebu,
pa v drugo vasjo.

Se sprehajati mirno
tam med judem,
ki te gledajo an roko
vedno ponudejo.

Pomisli an sviet, an sviet,
an posebni sviet,
ena nova zemlja,
kjer cvetijo rože an tavžint cveti.

Kjer dan vstane an že uteče noč,
kadar zuor pa zbudi tvoje srce,
kjer sanje pot odperjajo željam,
kadar vietar tvoje misli zbríše proč.

Rada b' tiela
se ušafat v mraku s teboj
na brezkončne poljane,
zlate zvezde v nebu,
pa v drugo vasjo.

De bi ču šele življenje
tam med ljudem,
de bi pieu brez glasu
za čudne ljudi.

Pomisli an sviet, an sviet,
an posebni sviet,
ena nova zemlja,
položena v miru,
puna svetlobe.

Kjer uoda iz studenca teče proč,
teče na moje roke an moja je,
kjer na ušafaš vič no pot za iti napri,
kar letiš brez viedeti, kod pa se ustavit.

Kjer dan vstane an že uteče noč,
kadar zuor pa zbudi an tvoje srce,
kjer sanje pot odperjajo željam,
kadar vietar tvoje misli zbriše proč.

Pomisli ti an sviet,
an posebni sviet,
an posebni sviet
samo za te.

Franco Cernotta, Guido Qualizza

BENEŠKA ŽVINA

Tam v štal bluó pet juncu,
cieli dan bulil bu - bu,
tu svinjace šest prascu,
krulil an dielali gru - gru.

Dol na brieze štier uce
le blejale so be - be,
gor pod krasjo dvie koze
jim odguarjale me - me.

V kakošnjace kakuoša tri
an petelin ki - ki - ri - ki,
kadar znesle so no ice,
veselo j' bilo ko - ko - de.

Njaulila mačka mijau - mijau
subit pas leteu za njo,
začeu lajat bau - bau,
ustrašla muša i - o, i - o.

Tu saboto je šu na plac
z njega mušam tudi Tac,
kadar jabuke j' prodau,
le pruot duomu se j' pobrau.

Gor v Ošnjem žejan je biu,
par Virginkul se j' napiu,
an kar muš cabat začeu,
za nje figo ga j' parpeu!

Tam v Hlast je an kapanon,
notar zajcu an miljon,
an kadar vietar se nardi,
gor po vasi vse smardi.

Za tisto žvino proč zagnat
so se zbral tu komitat,

an kar zajcam šindak dau ražon,
glih kaj, de nie šu v paražon.

Tam v Špetre dol na strane
so redil miš an pudgane,
pa ku začel ešperiment,
vse kupe j' šlo na faliment.

Moja draga domovina
kam je šla vsa toja žvina,
po dolinah so ostal
an medved an kak čingjal!

Aldo Klodič

NA SKALI

V reki na skali
pod soncam sedim
an gledam v uodo,
ki vije nje mlin.

Buj tarda je skala
kot misle moje
an mi na pomaga
do dobre volje.

Gorko je sonce,
me skoraj peče
an kri mi vreje,
sarce me bode.

Kam je šla trta
an kam kmeti vsi,
ki enkrat živeli
so v Benečiji?

Host je že požgala
planine an gore
an majhan sam možac,
ki nič na more.

Pa jest sam veseu
an veseu hočem bit
an tle živeti,
četudi v arbid.

Graziano Rubin

IMIET TEBE

Imiet tebe blizu mene
je iskati srečo, al pa ne!
Morebit je moje življenje
navdušeno z ljubeznijo tojo,
brez pozabit, kar je šlo mimo.

Če utrujena ovijen se oku tebe,
ti mi daš ljubezan an pozabo,
ki nikdar sam počutla pried.

Imiet tebe, ljubi moj,
brez nikdar prosit Boga,
je troštanje brez resnice.

Kar toje oči se razsvetle,
to je no sladko veseje,
ki niema vič konca za me,
je ku se ušafat brez strahu
v teli ponosni samoti.

Imiet tebe, dragi moj,
imiet tebe, ljubi moj,
imiet tebe an te imiet za me
v teli hoji z no samo pot,
v telin življenju, ki ni končalo,
ki je začelo z ljubeznijo,
začelo z željo za te objet,
ljubi moj!

Michele Obit

KU UODA, KI PARLIETA

Se zmisliš tiste dni, kuo smo dielal an piel
an te mladi an te stari so bli veseli,
an ist na vien, kuo more bit, de naša zemja
sada umiera brez upanja, ko umierajo ljudi
an arbida že pokriva stare trami;
kuo more bit, de pru na mormo nič nardit?
Ku uoda, ki parlieta, an ku rieka, ki gre
skuoze lieta an tarpljenja, ki vederbava sarce,
smo paršli, kier obedan nie čaku,
kier na bomo mogli reč, de ne.
An vlak na peje vič, se je ustavu pried ku mi,
ku mi, ki kajšankrat smo buj barki;
je zak nan diejo, ki je že ura za guorit?
Za guorit an če gre snieg, an če vietar previč piha,
an če obedan nič zastope, kar guormo,
tiste besiede, ki so nan skrili povsierod.
Ku uoda, ki parlieta, an ku rieka, ki gre
skuoze lieta an tarpljenja...
Smo uoda, ki parlieta, an smo rieka, ki gre,
nas na bojo ustavljal tisti, ki čejo vzet
naš jezik, naše stare pravice,
koranine, ki nečejo umriet.

Margherita Trusgnach

JE TRIEBA SE GANIT

Muzika se odmeva
an migajo luči,
vse skače na brearju,
pa ona le v piču sedi.

Jo je špot gor vstat
an vsiem se pokazat,
se čuje predebela,
četudi malo pezi.

Je tista "čelulite",
ki skriva, takuo ki more,
oblieka je šaroka,
pa pod njo vse "plafuti".

Je kaka nimar sediet,
je trieba se ganit
na mest tu hiš jokat,
biež! rožce hodi brat.

Po liepih sanožetah
je dost reči za odkrit,
tišina an dobar zrak
te vabijo čez prag.

Kar varneš se damu,
se čuješ buj lahna,
manj težkuo vse se ti zdi,
blešče se ti oči.

Če cješ buojš stat,
ne v hiši se tiščat,
gani se an boš vesela,
liepa, an če predebela.

Težave so buj težke,
če se jočemo na nje,
nam more vic pomat
kuražo se dajat.

1994

NIČKU SPI
ČE B' BIU, ČE B' BIU
DEJMO SE ROKO
HOROSKOP
PAGONSKI RAP
ČAKAM TE
PIESAM
ZELENICA
KJER MAČKA LEŽI
KU ZAUPANE ZVEZDE
VESEU ROJSTNI DAN
S POLJA BREZ SKARBI

Devetnajsti Senjam se je spet okrepiu an je šu na odprto šeno 22., 23. an 24. julija 1994.

Je bla nazaj napravljena kaseta an liepa brošurica.

Dvanajst novih piesmi, ki so nam jih zapieli na Liesah na igrišču za cerkvijo: Kekko, Cristina, Michele, Chiara, Raimondo, Vojko, Igor an Sovrstniki, Franco, Martina, Davide an Sovrstniki, Guido an Franco, Chiara an Elena an Stari mački.

Par predstaviteljih se je niek spremenilo, saj sta bila Margherita an Giacomo, godla pa je Kekkoband. Dobila je piesam *Zelenica*, za besedilo pa *Ničku spi*, za glasbo *Dejmo se roko*.

Iti na odparti prostor parnese manj stroškov, pa puno družih skarbi od vremena napri.

Daniele Capra

NIČKU SPI

Spi, ničku spi,
angelci pojejo,
kle je toja mamica,
varvala te bo.

Oblačiš rdečo srajčico,
rdeče so brgeškice,
beli glih ku mliečice
so obraz an ročice.

Nebo grmi, pa daža na bo,
nebo se buska, pa strele jih nie.

Spi, ničku spi,
mirno an lepo spi,
toja mama kle stoji
an te na zapusti.

Spi, ničku spi,
so tri dni, ki spiješ,
toja mama kle stoji,
dok se na zbudiš.

Nebo grmi, nebo se buska,
zemlja se trese, za mi pomat te zibat.

Checco

ČE B' BIU, ČE B' BIU

Rata, de kajšankrat
ogledneš se nazaj,
tvoje življenje od deleča
pogledaš.

Parva beseda, ki
t' pride tam na usta,
je na žalost:
"Če b' biu..."

Če b' biu vič povezan
na vse tiste reči,
k' so glavne za vse,
ku hiša an denar.

Če b' biu obarnu
pamet an glavo
zad za vse tiste,
ki v žepe spet gre.

Živeu bi lepuo,
zgradiu se svoj dom,
družino, an vsi okuole
se klonili an se bali.

Če bi biu luožu pamet,
za svetam leteu,
pozabu vse tiste,
ki pravla mi je mat,
pozabu doline, bratre, moj dom,
jizik an navade,
bi ratu velik brez obedne skarbi,
odtuku vse tiste, ki so mi na pot,
hvaljen, ponosen
ku gor na prestol.

Za samo no rieč
bi se grivu donas.

Te niesam biu sreču,
niesi bla par mene,
an za vse tuole
zahvalem Boga.

Sam majhan, sam buožac,
pa v sebi imam moj dom,
moje ljudi an posebno tebe.

Igor Cerno

DEJMO SE ROKO

Ko se merkaš okou kle, zemlja,
gore, nieso več sinonim velikosti.
So kuj zapuščeni kraji od nas,
še mi kole e marjemo tou duši.
Dejmo se roko,
pomajmo se vkop,
ne bomo umarli!
Niemamo oče za hvaliti
tuo, ke Buog u nam posodou:
naš jezik, zemljo anu življenje,
smo šinje sliepi.

Zbudimo se, jude, tou naši duši.
Mi smo mladi: storimo kej za nas,
za speka sjati naše korenine,
za speka poživiti našo zemljo.

Našo sarce je še zaperto med orami.
Moramo si dati roko,
sovsie vkop ćemo odprieti jame naših judi,
za ne beti prevezeni tou klieščah.

Davide Clodig

HOROSKOP

Besiede, ki si čutil takuo riesne,
so ble pisane v vietru
an zgubile so se z njim,
ku kapje daža so se zasule
an šele rahlo udarjo v pamet
marzle an suhe.

Upanje, predraga žalost,
dan po dnevu mlieje
zvestobo, ki je v tebe,
za reči, v katere
nies nikdar verjeu,
toja pomoč za preživiet...

Naša pot nie bla negotova,
ries pa pouna krivnih obljub
an vijugastih stazi,
gledmo ljudi, ki so piel med nami,
nam kradli an odvzeli so tudi veselje:
veselje, ki najdeš
v očeh od te starih,
kar čujejo rimonike gost.
Tist zvok, ki razbije
absurdnost intolerance,
za nimar naš bo, vedno naš bo.

Za kajšnega preteklost niema vič veljave,
prihodnost muora se jo zaslužit,
sedanjost je miseu čez brieg,
ki vič na sveti an neče, an neče še iti spat.

Massimo Pagon

PAGONSKI RAP

San napisu to turbo piesam,
zak iman silo jo začet
an me silijo jo končat
tud če pravin, de časa ni.
Dva dni, pried ku bo Senjam,
so mi jal, se muoreš vič zagnat,
preca bomo snemal vsi an
se na čuje še tvoj glas.
Kako moren, san ist jau,
san tu diele nuoč an dan,
man duge za placjat
an štier družine za redit.
Če boš uduobu tel Senjam,
so mi jal, rataš bogat,
na boš muoru dielat vič,
samo piesmi popinsat.
Vrata odparte boš imeu
v Šanremo an Castrocara,
vsake radio an RTV.
Bojo novinarji an fotografi
te lovil po Benečiji.
Toja slika bo na parvi stran
na "Primorski" an "Matajur".
Ja ben, ja ben, se muoren ries ganit,
če bon uduobu tel Senjam,
moje življenje bo drugač,
vse sladkuo an novuo,
brez težave oku glave,
ku Bennato, De Gregori,
Gino Paoli an De Andrè.
An zatuo jo posvetin
mojmu parjateljju Silviunu,
ki me dene tu "Forza Italia"
an še buj tan na "governo".
Tako, ku priden
tu tist prestor
celo Italijo spreobarnu,

celo Italijo an celo Evropo,
če bo korlo, pa obarnu.
Na bon vič dielu ku sada,
dvie ure na dan bojo zadost,
pa pustita me sada spat,
na bon vič dielu, bon samo spau
na bon vič...

Aldo Clodig

ČAKAM TE

Gledala sam,
v vrtu med travo
tiela je rožca
vzdignit glavo,
priti na dan,
za njo bo težkuo,
velike sile
tlačjo jo tarduo.
Pa glih takuo
življenje, k' je v mene,
za prit na vrsto
tesnuo potiska me.
Ist pa kuražo
niesam še udobila,
de bi veselo
na muoj vlak skočila.
An vlak gre,
an gre brez mene,
za njim peje
vse moje sanje,
na viem, če pride
pried al potle
tisti vlak,
ki mene pobere.
Pravejo mi:
"Premlada si šele
an vsa narava
diela še za te,
če boš brumna
an potarpleživa,
pride novica,
k' te bo razveselila.
Pride že ura,
ki odpreš oči
an tvoj žuot
bo kar pun moči.
Cvetje pod soncam

se bo razcvetilo
an vsi te bojo
gledali milo."
Uoda teče,
po potoce teče
an zdi se mi,
de saldu glih šumi
an de za me
na bo nikdar novice,
de mi lepo
sarce razveseli.
Težkuo mi je
iti po vaši pot,
potriebo bo
zbrati no stazo,
de me parpeje
zdravo an merno
čez tisti potok,
k' me veže tle samo.
Pa tam na pragu
le napri sedim,
mačka me milo
gleda v oči.
Veliko brieme
me na zapusti,
sarce mi tlače,
tlače do suzi.
Ptička, ki poje,
poje brez strahu,
nič na čaka
novega za njo,
še lieuš bom piela
ist, kar bom mogla
z mojo ljubeznjo
objemat kakega.

Michele Obit

PIESAM

Lieta tečejo, so ku mlade lesice, kar videjo kajšnega prit,
se skrivajo, jih vidiš, počaso stisnejo oči.

An šele na znam pogledat uon, poslušat mojga sarca,
čakam šele sede blizu ognja, de kajšan mi povie:
Kam se gre, če se gre? Kam se gre?

Vstanem ponoč, samuo za pogledat zvezde, ki so vesele,
an luna se skriva ta za tistim maglam, ki so nimar buj debele.
An šele na znam pogledat uon, poslušat mojga sarca,
čakam šele sede blizu ognja, de kajšan mi povie:
Kam se gre, če se gre? Kam se gre?

Ist utiekam, druga duša sam,
ist vsaki dan te no malo zgubim,
an zvičer telefonam, pa potle ti na guorim.
Kada zrasem, kada bom znu poslušat moje sarce,
kada bom videu tisto ciesto, ki donas peje,
kamar se gre, če se gre, kamar se gre?

The answer my friend is blowing in the wind,
the answer is blowing in the wind.

Gubana Giovanni

ZELENICA

Zmieran buj se snieg mede,
se na vide du daželo,
vietar gule tan uone,
muoj oginj gori veselo.
Duo vie, kje si
duo vie, ki dielaš,
duo vie, s' kogan si.
Jest san sam tle prez tebe,
tle zamujan vse nedelje,
ka s' nardila ti mene,
vsaka pot me tle parpeje.
Jest vien, de si tle.
Jest vien, de si z mano.
Jest vien, de me jubeš.
Če prebiran stare pravce,
ti me prideš pred oči,
sladka buj ku mlade rožce,
liepa buj ku vse reči.
An flok snega
tuče tu glaž,
an flok snega
če notar prit,
tist flok snega
si ti.
Le napri se snieg mede,
se na vide du daželo,
vietar gule tan uone,
muoj oginj gori veselo.

KJER MAČKA LEŽI

Snuočka je mačka dvie tujce storla,
te parva je biela, ta druga čarna,
nesimo te bielo v Sakuoto topit,
daržajmo to čarno, ki lieuš zna njavit.
Mijau, mijau, mijau, lerileraj,
mijau, mijau, mijau.

Namest miš lovit je kradla sain,
so jo navadli Craxi an Pogiolin,
če boš še kradla, ji je jau Berluškon,
sodnik Di Pietro te lož v paražon,
mijau, mijau, mijau...

Kar pisa sreča, gor vzdigne harbat,
ku de b' se srečal Serbjan an Hrovat,
an če Musulman jih je poštaku,
so muorli poklicat pa kaške blu,
mijau, mijau, mijau...

Kadar na Liesah udobila Diči,
utekla je mačka čez tri bregi,
dva dni hodila, paršla v Saržento,
an ku jo zagledal, diel gor za pulento
mijau, mijau, mijau...

V Garmak je šla mačka za se pohladit,
subit jo j' Bledič spustiu dol po nit,
kar ga prašal, zakaj tiste nardiu:
"Gušta na obedan plača," je odguoriu,
mijau, mijau, mijau...

V vas hodu fantič, pa nie znu snubit,
takuo de j' muorla ga jubca učit,
an kar jubezen lepuo jih je ugriela,
ona mu j' takole tiho zapiela:
"Ne tipi kolienca, k' so same kosti,
potipi gor mimo (uau...), kjer mačka leži."

Feletig Luciano

KU ZAUPANE ZVEZDE

On daža išče, leteč proti soncu,
njega vzdih v zraku
diši po juških zemljah.
Gledam rieko, ki zmieram
za morjam svojim teče,
na brezkončne pieščine
udarejo valovi.
Bom uoda tvojga studenca,
tvoja žeja brez konca.
Bom tvoj dan, kar se zbudiš,
bom staza, bom tvoja pot.

On išče zvezdo,
k' zahaja za gorah,
moja duša leti,
ist jo na morem ustavit.

Kjer nebo skriva
marvice luči,
njega srebrni sled
hitro se konča.

Bom sienca v puščavi,
v noči svetloba,
v vsieh živih stvareh,
v rokah od stvarnika.

Bom uoda tvojga studenca,
tvoja žeja brez konca.
Bom tvoj dan, kar se zbudiš,
bom staza, bom tvoja pot.

Chiabudini Luciano

VESEU ROJSTNI DAN

Donas narlieuš rože
tan v varte cvetjo,
v nebu pa zvezde
narlieuše svetjo.
Narbuojš sladko vince
v klet je hladnuo,
za te smo veseli,
je tvoj rojstni dan!

Buon compleanno, veseu rojstni dan,
življenje nie listje, ki pada zaman.
Le glaže vzdignimo na zdravje tebe,
muzika gode to pesam za te.

Buon compleanno, veseu rojstni dan,
tvoj praznik le uživi z veselin sarcan.
Popihni na torto, le ugasni sveče,
tvoje spomladi naj štejej' zvezde.

Te skarbne domače
previdne žene
napravle so štrukje,
gubance spekle.
So pušij an darila
na mizi za te,
so lepi spomini,
ki ugrievaj' sarce.

Buon compleanno, veseu rojstni dan,
življenje nie listje, ki pada zaman.
Le glaže vzdignimo na zdravje tebe,
muzika gode to pesam za te.

Buon compleanno, veseu rojstni dan,
tvoj praznik le uživi z veselin sarcan.
Popihni na torto, ugasni sveče,
tvoje spomladi naj štejej' zvezde,
tvoje spomladi naj štejej' zvezde.

Chiara Causero

S POLJA BREZ SKARBI

Kar se konča tiedan,
rodje gor vzamem,
avto pa naštimam,
uoz mesta hitro grem.
Nono gledat grem,
ki mies polja živi,
med rožam an dolinam
življenje je lepo.

Oj-leri, oj-ladri
Oj-leri, oj-ladri
Med rožam an dolinam
živeti je lepo.

Pas čuje, kar pridem,
pruot mene leti,
tudi stara mačka
tu piču se zbudi.
Ko stopnem pa v hišo,
so vsi oku mene,
ku de b' bla nedelja,
sarce se veseli.

Moja nona skuha nimar
stare dobre reči,
ponoč pa žganca čujem,
kako lahko zaspim!
Pa kar vse konča,
na pot za prit damu
žalost me zagrade,
stisne mi srce.
Morem samo upat,
naj tiedan hitro gre,
preca bo nazaj
veselo moje srce.

1995

SENOSEKI
HEJ! NONO, HEJ!
LAŽNIVAC
OSTANI
PIESMA OD EMIGRANTA
SANJA
TI SI MUOJ DAN
PASTIR
CAJT
MOJA MAMA
ČAKAM, ČAKAM
ZRAK
MOLIMO
TOČET UODO

Dvajseti Senjam, ki zaključi tole zbrano dielo, je biu 20., 21. an 23. julija 1995 na Liesah na odpartim za cerkvijo.

Nie bluo takuo prijetno, kot kar smo bili v telovadnici, pa gre vse dobro, dokjer ura je liepa. Štiernajst novih piesmi, ki so jih parnesli na oder: Karen, Igor an Annalisa an Klabučani, Gabriele, Chiara, Franco, Ljuba an Renzo, Martina, Checco, Cinzia an Lucio, Davide, Oriana, Michele, Cristina. Predstavljala sta Margherita an Giacomo. Gostje so bli ansambli Briški odmevi, Mad Men Blues an Razdalja. Godla je Kekkoband. Dobila je piesam *Hej! Nono, hej!*, za glasbo pa *Ti si muoj dan*, za besedilo *Pastir*.

An za zaključiti telo kratko zgodovino Sejma povemo še tole:

*So nam pustil rože sadit,
pa nam nieso dal muoč za jih gnojit,
pa kier šele cvedejo,
muormo samuo Boga zahvalit,
tele je pru velik čudež.*

Aldo Klodič

Giovanni Gubana

SENOSEKI

Oj puobi, vstanita,
zak preca bo dan,
na lazne hitita,
dokjer je hladan.

Šviga kosa,
klumpa osla,
trava rahlo
se zvarne na tla.

Nabrusita koso,
bo velika kopa,
posecita travo,
dokjer je rosa.

Pograbita senuo,
grabjiče mlade,
dokjer je suhuo,
nardimo kope.

Tan v hosti usecita
veliko štaže,
ostoge podprita,
zabita cveke.

Klabuk gor nastakni,
zavriskni veselo,
dno grepo partisni,
konac ima dielo.

Aldo Klodič

HEJ! NONO, HEJ!

Hej! Nono, hej! - Ka t' je? -

Ti, kar ta za mizo sediš
an deneš koliena na križ,
mostacije se šujaš mierno,
oči se t' veselo laščo.

Hej! Nono, hej! - Antada? -

No fajfo tabaka kadiš
an s parstam natukaš po nji,
v glave ti meje kot mlin
že pravca, k' boš pravu naco.

Hej! Nono, hej! - Ah ja pa! -

Vesele so naše doline,
krasne so naše planine,
jo kuos čarni pieje vsak dan,
dok sonce še sieje nad nam.

Hej! Nono, hej! - An še ki? -

An tihe so naše noči,
kar luna se kumi blišči,
samuo kar zatule duhuor,
mi strese vas žuot do kosti.

Hej! Nono, hej! - Ah ja, ben nu! -

Vse tuole me zlo veseli,
kier pravce s' mi jih pravu ti,
an viš, donas, hvala tebe,
ist mam za parjatele vse.

Hej! Nono, hej! - Pridna, čičica! -

S' me tudi navadu molit
an ku petelin jo zapiet,
na parste veselo zvižgat
v naruoče ti mierno zaspāt.

Hej! Nono, hej!

Sa moja te mala si ti,
an kar me na sviete skarbi,
so toje vesele oči,
mi ogrevajo stare kosti.

Hej! Ljuba, hej!

An sada zapiejma jo kupe,
primima se lepuo za roke,
ku sonce, ki vstaja vsak dan,
ljubezen bo vedno med nam.

Hej! Nono, hej! - Ja, ja! -

Vse tuole sem miela za me,
vse tuole hvala tebe.

Daniele Capra

LAŽNIVAC

Kar maš za napisat dno piesam,
odpreš toje sarce,
anta gledaš, kaj maš za reč.
Pa rata, de niek ušafaš,
de te nie všeč,
an te prime prekleta voja za uteč.

Maš potriebo se branit,
maš potriebo se odpočit,
maš potriebo toje misli pustit.

Rataš lažnivac, zaki takuo je pru,
praviš, de si v nebesih, kar greš tu paku.

Guoriš od lastuc,
od jutre, ki buojš bo.
Sonce bo goreu, bo vse cvedlo.

Chiara Causero

OSTANI

Vič na zaupaš na parjateljje tvoje,
pa ti pomisli, de smo vsi s tabo.

Videm, de tvoj glas
nose pa s seboj
vse spomine, ki guore od veseja.

Mi na vierješ vič,
nam na vierješ vič,
pa te prosim,
ostani še med nam.

Tvoja muzika je tle,
gode zdaj za te
tvoja muzika ku an spomin.

Sladke besiede so, vieš!
Besiede za te na zgubit,
za spomin toje volje novega.

Veseje, ki si šenkavu,
vse te note, ki si trosu okuole,
ostani še med nam.

Buog, ki slišiš gore,
vse to pojem njemu,
usliši me, de ostane tle med nam,
še jutre tle med nam.

An kar smo skup guoril,
kar smo se skup smejal,
jaz sem misinla, de bo še kjek za me.

Adriano Noacco

PIESMA OD EMIGRANTA

Od balkona,
pouan rož,
že dua oka
gledajo!
Dou na pot
o tou doline,
će par kaš
pride nje sin.

Mama, mama,
mameca, mameca.
Mama, mama,
mameca, mameca.
Mama, mama,
sarce mo.
Mama, mama,
san... an paršou.
Mama, mama,
san paršou.

Mo hodenje
to je uren,
san za prite
an kle state.
Par me hiše,
par me mame,
par me zemje,
tou moj sviet.

Ta na pijole
na je mama,
ma ružare
tou roku!
Ja san rivot
ta na meji,
sonce seje,
hiša blišči.

Laja pas
blizu vrat,
e me vidou
od delečan!
Ne me vidala
še ma mama,
jočen ja,
joče ona.

Luciano Feletig

SANJA

Le napri letim za ga videt še ankrat.
Bije mi srce.
On na misli moje
tiho plava v svojih nedužnostih,
tiho plava v svojih nevarnostih.
Njega dušo za me imiet.
Odpriet njega meje an ga na pustit vic.
Njega usta za me imiet.
Spustiti mu vas glas.
Ga na pustit vic.

Brez sape, zletim, za ga videt iti proč,
vse oku mene diši.
Moje misli: je!
Zdi se mi v sredi morja bit,
zdi se mi v sredi njega valov bit.
V njega sanjah bi tiela bit,
mu prevzet vse strašne reči
an ga na pustit vic.
Njega roke vse za me,
odvezat mu vse sladkosti,
ga na pustit vic.
Letat brez konca,
de se varne spet nazaj,
vzet mu obraz,
de v pamet moji ostane.
Not v moji pamet zdaj se
zgubijo vse moje misli
an vse stvari.

Rada bi tiela imiet njega besiede
an še ljubezan
an ga na pustit vic.
Rada bi tiela še njega oči
samuo za me jih imiet
an ga na pustit vic.

Igor Cerno

TI SI MUOJ DAN

Si paršla
tej orka luč, ke ubiva tomu,
luč, ke ori od jubezni
za vse nas!

Ti si beli dan živienja,
ke pobira hahlanje,
tej vietar berači
nad rubidjem teh gorah,
ti prideš tou mo dušo.

Ti si muoj dan.
Šinje luč z očmi,
z rokami se smeje
za odkriti mo dušo.

Davide Clodig

PASTIR

Kar v nebu ostane samuo
rana dneva, ki je glih preteku,
an tama ukrade
zadnje zarnje luči,

kar gorska sapa je hladen vetrič,
ki oznanja vičerno nevihto,
an magle že skrivajo zvezde,

tekrate moje souze
se bojo mešale s kapljami uode
an rieka s svojo novo močjo
bo prišla meni na pomoč,

nje šum bo pravu cieli dolin
mojo mladost an moje stare dni,
ki padajo brez glasu
ku listje usahnjeno.

"Sam biu mu vam povedati
lepote an harmonijo narave,
pa vaše misli so hodile drugam,

sam teu še razložiti vam
ljubezan an spoštovanje za bližnjega,
pa vaši pogledi so me motil."

Sonce zguoda, kar zori,
ugasne sanje duge noči,
ku edina majhna beseda
bi podarla grad moje samote,

pa v prašnem plesu tega življenja
previč glasuovi se zapledejo
an v tej zmešnjavi se najdem sam
ku pastir med ucam.

Michele Obit

CAJT

Ga slišiš, kadar pride, je ku snieg, ki pada na tla,
ti pogledaš uon an se na bojiš.

Na čuješ, de te kliče, ima oči, ki zmieran guorijo,
ima usta, ki gledajo an te vprašajo.

Cajt, ki gre, cajt, ki te veseli,
cajt, ki bo, cajt, ki no malo boli,
cajt, ki manjka, kadar se mudi,
cajt, ki imamo za dielat an za tarpiet.

Niesam biu mai takuo lačan od vsieh tistih reči, ki niemam,
tiste, ki gledam an sanjam.

Cajt teče an mi na smiemo se ustavt,
cajt pomaga, cajt je nuoč an dan,
cajt so lieta, cajt so tudi dni,
cajt, ki imamo za dielat an za tarpiet.

Ga slišiš, kadar pride, je ku sneg, ki pada na tla,
ti pogledaš uon an se na bojiš.

Loredana Drecogna

MOJA MAMA

Moja mama
je sadila rožce,
sienja je miela
pune gajufce.
Trosila ga je,
je je je.

Moja mama
je napunla lehice,
vietar pihu
je proč maglice.
Pokrila jih je,
je je je.

Moja mama
je utočila uodico,
s sarcam ljubila
je nje zemjico.
Zmočila jo je,
je je je.

Moja mama
je prosila sončace:
"Lepuo pargrievi
moje flančice."
Prosila ga je,
je je je.

Moja mama
je targala rožce,
krancelne dielala.

Gabriele Blasutig

ČAKAM, ČAKAM

Sam su proč, pa zdaj nazaj tle.
Čakam, čakam, čakam tebe
an ti si oku mene,
an ti si tle par mene.

Jest te prosim, povej mi,
čakaš, čakaš, duo sam jest.
Se gledam notar nazaj,
vidim tebe, tebe.

Jest na viem, če boš ti
tista žena, ki jo bom oženu,
jest na viem, če si ti
tista želja, ki imam tu karvi.
Imam roke pune od tebe,
imam roke pune zemje.

Jest an dan se bom varnu še,
že drug dan bom pustu tebe.
Jest ljubim tebe
ali ne, al pa ne.

Sam biu mlad, kar na toje gore
so paršle tudi moje roke.
Sam biu mlad, kar toje besiede
so šle okuole z vietram.

Pa se zmisliš še, zmisliš še tisti dan,
de sam biu s tabo an sam biu sam.
Samuo jest an ti an okuole nič,
tiste hiše prazne, tiste besiede prazne.

Antonella Loszach

ZRAK

Globoko miešajo se črne magle
kier nemirno spiejo tvoje sanje

požgerjaš že dugo mrzle suze
ratale štruce
bodejo srce

prvi zrak magle je pomaknilo
svetli žarek trpljenje pomerilo

sonce visoko srce je odpustilo
rodil je studenec
tvojim sanjam žejo ugasnilo

težkuo je paršla na najlepšo goro
od daleč
široko polje te gleda an objame lepo.

Checco

MOLIMO

Vsak dan ki novega je,
pade na glava, pa druga gre gor.
Vse, kar je bilo ankrat pošteno,
na gre vič pru, se spremeni.

Kuazava denar,
na štieje vič stara modruost, stare reči.
Vsi letijo, an če ti tam zad ostaneš,
garš bo za te.

Te bojo peštal, hodil gor na te,
nič jih na briga, če majhan si ti.
Pa eno rieč ist ti poviem:
puno te malih so lieuš ku an velik.

Molimo, de vsi tisti, ki letijo,
tam v koncu bi ostali sami,
kier videm, de buj veseli smo mi,
ki buj počaso an skup smo hodil.

Pa še eno rieč rad vam poviem:
molimo, de lietos Božič
bi na biu samuo na smriekica
an potle pa nič,
sam vajen ga videt še ku ankrat,
videt vas kupe
an imiet vse vas rad.

Adriano Noacco

TOČET UODO

Zjutra pred dnan, sama, sama,
toče uodo naša mama.
Bode horko bode mraz,
ma tou roke nje kambač,
nje kambač.

Alo mo, s teme čukuje,
klik, klok, klak, s teme čukuje.
Klik, klok, klak, fin ke te rat,
klik, klok, klak, or na pledrat.

Na re urno za točite,
to je huart za zmočite.
Potem blago o ma pite,
an še hišne za se umite,
se umite.

Še povierak ne še vzela,
žej trudna mama Dela.
Uoda simpre koventa,
tako je, za ke to ma,
ke to ma.

E cieu dan točet hodoč,
paršla toma, paršla nuoč.
Dela, Dela se ma opočite,
zake jutro spet točite,
spet točite.

KAZALO PO AVTORJIH BESEDIL

BERNICH LORETTA	<i>Garmak</i>		
Smart moje vasi	1986	str.	52
BIRTIG VALENTINO	<i>Podboniesac</i>		
Usmiljen in milostljiv je naš Gospod	1990	"	138
BIRTIG VALENTINO, PETRICIG VALENTINA	<i>Podboniesac</i> <i>Podboniesac</i>		
Marija, brani nas, potres!	1990	"	142
BLASUTIG GABRIELE	<i>Špietar</i>		
Vsi kupe	1988	"	99
Čakam, čakam	1995	"	197
BLASUTIG MARINO	<i>Špietar</i>		
V saboto vičer, za našega Bepa	1984	"	16
BLASUTIG MICHELINA	<i>Sovodnja</i>		
Rožce iz dolince	1988	"	95
Ljubezan je	1989	"	133
BOB POMAIJ			
Aragosta	1988	"	97
CAPRA DANIELE	<i>Sv. Lienart</i>		
Dan proti dnevu	1986	"	51
Nebuo pada	1987	"	78

Kornine	1993	str.	154
Ničku spi	1994	"	167
Lažnivac	1995	"	188
CAUSERO CHIARA	<i>Čedad</i>		
S polja brez skarbi	1994	"	181
Ostani	1995	"	189
CERNETIG MARINA	<i>Sriednje</i>		
Ničku spi	1986	"	60
CERNO IGOR	<i>Bardo</i>		
Dejmo se roko	1994	"	170
Ti si muoj dan	1995	"	193
ČERNO VILJEM	<i>Bardo</i>		
Mislić na buojše dan	1990	"	148
CERNOTTA FRANCO,	<i>Sv. Lienart</i>		
QUALIZZA GUIDO	<i>Sv. Lienart</i>		
Snica	1985	"	44
Naš cemin	1986	"	61
Beneški tango	1987	"	87
Moja mala Benečija	1988	"	107
Donas je sabota	1989	"	128
Beneška žvina	1993	"	158
Kjer mačka leži	1994	"	178
CHECCO			
(= BERGNACH FRANCESCO)	<i>Sv. Lienart</i>		
Četarti lampjon	1984	"	19
Za te zahvalit	1985	"	40
Ist čem živiet	1986	"	55
Margherita	1986	"	57
An kar te na bo vič	1987	"	76
Dolgolaska	1988	"	94
Vier mi	1989	"	121
Parvi ženar	1993	"	155
Če b' biu, če b' biu	1994	"	168
Molimo	1995	"	199

CHIABAI PIO, QUALIZZA FRANCO Življenje	<i>Garmak Sriednje</i> 1985	str.	37
CHIABUDINI LUCIANO Veseu rojstni dan	<i>Podboniesac</i> 1994	"	180
CHINESE RINO	<i>Rezija</i>		
Smärnä mišä	1984	"	13
Du?	1984	"	18
Wülažei	1985	"	41
Ta majä smrëkä	1985	"	46
Bundär	1986	"	66
Milan	1987	"	89
Iti din	1988	"	110
Lipama	1989	"	132
Očä náš (<i>priedba besedila</i>)	1990	"	137
CLODIG (=KLODIČ) ALDO	<i>Garmak</i>		
Roža	1984	"	20
Papiga	1984	"	21
Moja hiša	1984	"	27
Pravca	1985	"	42
Takuo te mladi	1986	"	63
Tina an mama	1986	"	65
Brez tebe	1987	"	81
Ta mala	1987	"	83
Tako je življenje	1988	"	104
Mama, tata an... ist	1988	"	108
Za iti napri	1989	"	118
Nam, nam na gre	1989	"	130
Parvo sveto obhajilo	1990	"	144
Usliši	1990	"	149
Na skali	1993	"	160
Čakam te	1994	"	174
Hej! Nono hej!	1995	"	186
CLODIG ALDO, CLODIG DAVIDE Ljube mene	<i>Garmak Sriednje</i> 1985	"	45

CLODIG (=KLODIČ) DAVIDE	<i>Sriednje</i>		
Horoskop	1994	str.	171
Pastir	1995	"	194
CLODIG DAVIDE,	<i>Sriednje</i>		
CLODIG ALDO	<i>Garmak</i>		
Ljube mene	1985	"	45
DOPPIO MALTO			
Jeza	1989	"	115
DRECOGNA LOREDANA	<i>Sriednje</i>		
Za mojo te malo	1987	"	79
Moja mama	1995	"	196
DUGARO LUCIA,	<i>Sv. Lienart</i>		
RUBIN GRAZIANO	<i>Sv. Lienart</i>		
Vesela Benečija	1989	"	134
FELETIG LUCIANO	<i>Čedad</i>		
Zadnjo sonce	1988	"	101
Ljubezan brez konca	1989	"	127
Pomisli an sviet	1993	"	156
Ku zaupane zvezde	1994	"	179
Sanja	1995	"	192
GARIUP RENZO	<i>Garmak</i>		
Zima	1984	"	22
GARIUP SONIA	<i>Garmak</i>		
Zvezde	1988	"	100
GOSGNACH DORINA	<i>Sovodnja</i>		
Al pa niesam bla nič	1987	"	71
GUBANA GIOVANNI	<i>Podboniesac</i>		
Tan par studence	1987	"	85
Zelenica	1994	"	177
Senoseki	1995	"	185
GUION ANNA	<i>Podboniesac</i>		
Odpre oči...	1986	"	62

K.A.P.U.S.			
Vsako vičer	1989	str.	126
KLODIČ FRANCESCA	<i>Sriednje</i>		
Pesem za slovo	1990	"	147
LOSZACH ANTONELLA	<i>Garmak</i>		
Zrak	1995	"	198
NOACCO ADRIANO	<i>Tipana</i>		
Domača samba	1988	"	106
Ekologija	1989	"	116
Piesma od emigranta	1995	"	190
Točet uodo	1995	"	200
OBIT MICHELE	<i>Čedad</i>		
Ku uoda, ki parlieta	1993	"	162
Piesam	1994	"	176
Gajt	1995	"	195
PAGON MASSIMO	<i>Sovodnja</i>		
Čičica moja	1984	"	14
Ljubezan za vse	1985	"	32
Pagonski rap	1994	"	172
PERESSUTTI PAOLO	<i>Sv. Lienart</i>		
Saruotica	1985	"	33
PETRICIG ANGELA	<i>Podboniesac</i>		
Čudne glave	1984	"	28
PETRICIG ANGELA,	<i>Podboniesac</i>		
PETRICIG VALENTINA	<i>Podboniesac</i>		
Mama je šla na muorje	1986	"	59
Dielal na bomo vič	1987	"	90
Tek ima sude, jih tarduo darži	1988	"	111
PETRICIG VALENTINA	<i>Podboniesac</i>		
Že treno gre	1984	"	23
Kar se troštan od tebe	1985	"	34
Zlate čaruje	1985	"	47
Srečna ljubezan	1986	"	64

Al boš jubca moja	1987	str.	77
PETRICIG VALENTINA,	<i>Podboniesac</i>		
PETRICIG ANGELA	<i>Podboniesac</i>		
Mama je šla na muorje	1986	"	59
Dielal na bomo vič	1987	"	90
Tek ima sude, jih tarduo darži	1988	"	111
PETRICIG VALENTINA,	<i>Podboniesac</i>		
BIRTIG VALENTINO	<i>Podboniesac</i>		
Marija, brani nas, potres!	1990	"	142
PIKIC			
Suoji	1987	"	69
QUALIZZA ANTONIO	<i>Sriednje</i>		
O Gospod, ti pravi moj vodnik	1990	"	140
Zdrava Marija (<i>priredba besedila</i>)	1990	"	143
QUALIZZA FRANCO	<i>Sriednje</i>		
Misle	1985	"	31
QUALIZZA FRANCO,	<i>Sriednje</i>		
CHIABAI PIO	<i>Garmak</i>		
Življenje	1985	"	37
QUALIZZA GUIDO	<i>Sv. Lienart</i>		
Vsa vas je pijana	1984	"	25
QUALIZZA GUIDO,	<i>Sv. Lienart</i>		
CERNOTTA FRANCO	<i>Sv. Lienart</i>		
Snica	1985	"	44
Naš cemin	1986	"	61
Beneški tango	1987	"	87
Moja mala Benečija	1988	"	107
Donas je sabota	1989	"	128
Beneška žvina	1993	"	158
Kjer mačka leži	1994	"	178
QUALIZZA WALTER	<i>Sriednje</i>		
Tebe, Marija	1990	"	139
Črni rock	1993	"	153

RAKUŠČEK ALOJZ	<i>Drežnica</i>		
Dete božje	1990	str.	145
REGINA	<i>Čedad</i>		
Odpri oči	1989	"	122
RUBIN GRAZIANO	<i>Sv. Lienart</i>		
Vzhodno dekle	1988	"	102
Imiet tebe	1993	"	161
RUBIN GRAZIANO, DUGARO LUCIA	<i>Sv. Lienart</i> <i>Sv. Lienart</i>		
Vesela Benečija	1989	"	134
RUCLI ANTONELLA	<i>Garmak</i>		
Sanjala sam nazaj	1985	"	39
Moje sonce si ti	1986	"	58
Zmieram ljubim te	1987	"	73
Peta zjutra	1989	"	120
SLOBBE LUCJAN	<i>Tipana</i>		
Ne se buoj	1990	"	146
SPECOGNA NINO	<i>Podboniesac</i>		
Iz globočine (<i>priredba besedila</i>)	1990	"	141
TRINCO SABINA	<i>Podboniesac</i>		
Ist živim samuo za te	1987	"	72
Mier	1987	"	74
Kar sam čakala... ti	1988	"	93
Mi smo tvoji dnevi	1989	"	124
TRUSGNACH ANDREINA	<i>Garmak</i>		
Utargana zvezda	1984	"	17
Naco san sanju, de an ist an dan san biu veseu	1986	"	53
TRUSGNACH FRANCESCA	<i>Garmak</i>		
Majhana rožca	1986	"	56
Gori an naše sarce	1987	"	75

TRUSGNACH MARGHERITA	<i>Garmak</i>		
Je treba se ganit	1993	str.	163
VOGRIG MARINA	<i>Garmak</i>		
Garmak	1985	"	36
ZAMO' FEDERICA	<i>Čedad</i>		
Novi svet	1985	"	35
ZENTILIN SEVERINO	<i>Čedad</i>		
Kuo se more	1987	"	86
ZUANELLA PIETRO (=PETAR)	<i>Sovodnja</i>		
Moja liepa dolina	1985	"	43
Glas tihote	1986	"	54
Suza	1987	"	80

KAZALO PO AVTORJIH GLASBE

BLASUTIG GABRIELE	<i>Špietar</i>		
Čičica moja	1984	str.	14
Mier	1987	"	74
Vsi kupe	1988	"	99
Ljubezan je	1989	"	133
Čakam, čakam	1995	"	197
BLASUTIG MARINO	<i>Špietar</i>		
V saboto vičer, za našega Bepa	1984	"	16
Življenje	1985	"	38
Za mojo te malo	1987	"	79
BLASUTIG MICHELINA	<i>Sovodnja</i>		
Rožce iz dolince	1988	"	95
BOB POMAIJ			
Aragosta	1988	"	97
BRAIDOTTI ALDO	<i>Čedad</i>		
Smart moje vasi	1986	"	52
CANALAZ LUIGI,	<i>Garmak</i>		
CERNOTTA FRANCO,	<i>Sv. Lienart</i>		
QUALIZZA GUIDO	<i>Sv. Lienart</i>		
Vsa vas je pijana	1984	"	25

CAPRA DANIELE	<i>Sv. Lienart</i>		
Dan proti dnevu	1986	str.	51
Nebuo pada	1987	"	78
Kornine	1993	"	154
Ničku spi	1994	"	167
Lažnivac	1995	"	188
CAUSERO CHIARA	<i>Čedad</i>		
S polja brez skarbi	1994	"	181
Ostani	1995	"	189
CAUSERO DARIO	<i>Čedad</i>		
Zadnjo sonce	1988	"	101
CAUSERO DARIO, FELETIG LUCIANO	<i>Čedad</i> <i>Čedad</i>		
Pomisli an svet	1993	"	156
Ku zaupane zvezde	1994	"	179
CERNETIG MARINA	<i>Sriednje</i>		
Ničku spi	1986	"	60
CERNO IGOR	<i>Bardo</i>		
Dejmo se roko	1994	"	170
Ti si muoj dan	1995	"	193
CERNOTTA FRANCO, QUALIZZA GUIDO	<i>Sv. Lienart</i> <i>Sv. Lienart</i>		
Snica	1985	"	44
Naš cemin	1986	"	61
Beneški tango	1987	"	87
Moja mala Benečija	1988	"	107
Donas je sabota	1989	"	128
Beneška žvina	1993	"	158
Kjer mačka leži	1994	"	178
CERNOTTA FRANCO, QUALIZZA GUIDO, CANALAZ LUIGI	<i>Sv. Lienart</i> <i>Sv. Lienart</i> <i>Garmak</i>		
Vsa vas je pijana	1984	"	25

CHECCO			
(=BERGNACH FRANCESCO)	<i>Sv. Lienart</i>		
Četarti lampjon	1984	str.	19
Misle	1985	"	31
Sanjala sam nazaj	1985	"	39
Za te zahvalit	1985	"	40
Ist čem živiet	1986	"	55
Margherita	1986	"	57
An kar te na bo vič	1987	"	76
Suza	1987	"	80
Dolgolaska	1988	"	94
Vier mi	1989	"	121
Parvi ženar	1993	"	155
Če b' biu, če b' biu	1994	"	168
Čakam te	1994	"	174
Molimo	1995	"	199

CHECCO,	<i>Sv. Lienart</i>		
PAGON MASSIMO	<i>Sovodnja</i>		
Je trieba se ganit	1993	"	163

CHIABUDINI LUCIANO	<i>Podboniesac</i>		
Veseu rojstni dan	1994	"	180

CHINESE RINO	<i>Rezija</i>		
Smärnä miša	1984	"	13
Du?	1984	"	18
Wülažei	1985	"	41
Ta majä smrëkä	1985	"	46
Bundär	1986	"	66
Milan	1987	"	89
Iti din	1988	"	110
Lipama	1989	"	132
Očä náš	1990	"	137

CLODIG (=KLODIČ) ALDO	<i>Garmak</i>		
Pravca	1985	"	42
Tina an mama	1986	"	65
Ta mala	1987	"	83
Mama, tata an... ist	1988	"	108
Na skali	1993	"	160
Hej! Nono hej!	1995	"	186

CLODIG ALDO, CLODIG DAVIDE Ljube mene	<i>Garmak Sriednje</i> 1985	str.	45
CLODIG (=KLODIČ) DAVIDE	<i>Sriednje</i>		
Takuo te mladi	1986	"	63
Brez tebe	1987	"	81
Tako je življenje	1988	"	104
Za iti napri	1989	"	118
Nam, nam na gre	1989	"	130
Parvo sveto obhajilo	1990	"	144
Pesem za slovo	1990	"	147
Usliši	1990	"	149
Horoskop	1994	"	171
Pastir	1995	"	194
Zrak	1995	"	198
CLODIG DAVIDE, CLODIG ALDO Ljube mene	<i>Sriednje Garmak</i> 1985	"	45
DOPPIO MALTO Jeza	1989	"	115
DUGARO LUCIA Vzhodno dekle	<i>Sv. Lienart</i> 1988	"	102
DUGARO LUCIA, RUBIN GRAZIANO Vesela Benečija	<i>Sv. Lienart Sv. Lienart</i> 1989	"	134
FELETIG LUCIANO Ljubezan brez konca Sanja	<i>Čedad</i> 1989 1995	" "	127 192
FELETIG LUCIANO, CAUSERO DARIO Pomisli an sviet Ku zaupane zvezde	<i>Čedad Čedad</i> 1993 1994	" "	156 179
GARIUP RENZO Zima	<i>Garmak</i> 1984	"	22

GUBANA GIOVANNI	<i>Podboniesac</i>		
Tan par studence	1987	str.	85
Zelenica	1994	"	177
Senoseki	1995	"	185
GUION ANNA	<i>Podboniesac</i>		
Odpred očmi...	1986	"	62
K.A.P.U.S			
Glas tihote	1986	"	54
Al pa nisam bla nič	1987	"	71
Gori an naše sarce	1987	"	75
Vsako vičer	1989	"	126
NOACCO ADRIANO	<i>Tipana</i>		
Domača samba	1988	"	106
Ekologija	1989	"	116
OBIT MICHELE	<i>Čedad</i>		
Ku uoda, ki parlieta	1993	"	162
Piesam	1994	"	176
Čajt	1995	"	195
PAGON MASSIMO	<i>Sovodnja</i>		
Ljubezan za vse	1985	"	32
Garmak	1985	"	36
Majhana rožca	1986	"	56
Zvezde	1988	"	100
Peta zjutra	1989	"	120
Pagonski rap	1994	"	172
PAGON MASSIMO, CHECCO	<i>Sovodnja Sv. Lienart</i>		
Je treba se ganit	1993	"	163
PASCOLINI GIORGIO	<i>Čedad</i>		
Moje sonce si ti	1986	"	58
Zmieram ljubim te	1987	"	73
PERESSUTTI PAOLO	<i>Sv. Lienart</i>		
Saruotica	1985	"	33

PERESSUTTI PAOLO, PERESSUTTI STEFANO Roža	<i>Sv. Lienart</i> <i>Sv. Lienart</i> 1984	str.	20
PERESSUTTI STEFANO, PERESSUTTI PAOLO Roža	<i>Sv. Lienart</i> <i>Sv. Lienart</i> 1984	"	20
PETRICIG ANGELA Čudne glave	<i>Podboniesac</i> 1984	"	28
Zlate čaruje	1985	"	47
Marija, brani nas, potres!	1990	"	142
PETRICIG ANGELA, PETRICIG VALENTINA Mama je šla na muorje	<i>Podboniesac</i> <i>Podboniesac</i> 1986	"	59
Dielal na bomo vič	1987	"	90
Tek ima sude, jih tarduo darži	1988	"	111
PETRICIG VALENTINA Že treno gre	<i>Podboniesac</i> 1984	"	23
Kar se troštan od tebe	1985	"	34
Srečna ljubezan	1986	"	64
Al boš ljubca moja	1987	"	77
Usmiljen in milostljiv je naš Gospod	1990	"	138
PETRICIG VALENTINA, PETRICIG ANGELA Mama je šla na muorje	<i>Podboniesac</i> <i>Podboniesac</i> 1986	"	59
Dielal na bomo vič	1987	"	90
Tek ima sude, jih tarduo darži	1988	"	111
PIŠČEK Papiga	1984	"	21
PRESIREN LIVIO Piesma od emigranta	<i>Tipana</i> 1995	"	190
Točet uodo	1995	"	200
QUALIZZA ANTONIO O Gospod, ti pravi moj vodnik	<i>Sriednje</i> 1990	"	140
Zdrava Marija	1990	"	143

QUALIZZA GUIDO,	<i>Sv. Lienart</i>		
CERNOTTA FRANCO	<i>Sv. Lienart</i>		
Snica	1985	str.	44
Naš cemin	1986	"	61
Beneški tango	1987	"	87
Moja mala Benečija	1988	"	107
Donas je sabota	1989	"	128
Beneška žvina	1993	"	158
Kjer mačka leži	1994	"	178
QUALIZZA GUIDO,	<i>Sv. Lienart</i>		
CERNOTTA FRANCO,	<i>Sv. Lienart</i>		
CANALAZ LUIGI	<i>Garmak</i>		
Vsa vas je pijana	1984	"	25
QUALIZZA WALTER	<i>Sriednje</i>		
Tebe, Marija	1990	"	139
Črni rock	1993	"	153
RAKUŠČEK ALOJZ	<i>Drežnica</i>		
Dete božje	1990	"	145
REGINA	<i>Čedad</i>		
Odpri oči	1989	"	122
ROSSO ORESTE	<i>Videm</i>		
Mislić na buojše dan	1990	"	148
RUBIN GRAZIANO	<i>Sv. Lienart</i>		
Imiet tebe	1993	"	161
RUBIN GRAZIANO,	<i>Sv. Lienart</i>		
DUGARO LUCIA	<i>Sv. Lienart</i>		
Vesela Benečija	1989	"	134
SLOBBE LUCJAN	<i>Tipana</i>		
Ne se buoj	1990	"	146
SPECOGNA NINO	<i>Podboniesac</i>		
Iz globočine	1990	"	141
SRAKA			
Suoji	1987	"	69

TOMASETIG MICHELE	<i>Sv. Lienart</i>		
Utargana zvezda	1984	str.	17
Naco san sanju,			
de an ist an dan san biu veseu	1986	"	53
TOMASETIG ORIANA	<i>Sv. Lienart</i>		
Moja mama	1995	"	196
TRINCO SABINA	<i>Podboniesac</i>		
Moja hiša	1984	"	27
Novi svet	1985	"	35
Ist živim samuo za te	1987	"	72
Kar sam čakala... ti	1988	"	93
Mi smo tvoji dnevi	1989	"	124
ZENTILIN SEVERINO	<i>Čedad</i>		
Kuo se more	1987	"	86
ZUANELLA PIETRO (=PETAR)	<i>Sovodnja</i>		
Moja liepa dolina	1985	"	43

Piesmi, ki so zmagale Senjam

1984	Čičica moja
1985	Ljube mene
1986	Mama je šla na muorje
1987	Tan par študence
1988	Moja mala Benečija
1989	Vesela Benečija
1990	Ušliši
1993	Črni rock
1994	Zelenica
1995	Hej! Nono, hej!

Piesmi, ki so zmagale Senjam za narlieuše besedilo

1984	Zima
1985	Sanjala sam nazaj
1986	Glas tihote
1987	Za mojo te malo
1988	Rožce iz dolince
1989	Vier mi
1990	Mislić na buojše dan
1993	Na skali
1994	Ničku spi
1995	Pastir

Piesmi, ki so zmagale Senjam za narlieušo glasbo

1984	Du?
1985	Wülažei
1986	Takuo te mladi
1987	Zmieram ljubim te
1988	Tako je življenje
1989	Za iti napri
1990	O Gospod, ti pravi moj vodnik
1993	Kornine
1994	Dejmo se roko
1995	Ti si muoj dan

KAZALO

PREDGOVOR, Jože Štucin	str.	5
ŠELE CVEDEJO, Aldo Klodič	"	7
NEKAJ BESED O ZAPISIH, Živa Gruden	"	9
 1984	 "	 11
SMÄRNÄ MIŠÄ		13
ČIČICA MOJA	"	14
V SABOTO VIČER, ZA NAŠEGA BEPA	"	16
UTARGANA ZVEZDA	"	17
DU?	"	18
ČETARTI LAMPJON	"	19
ROŽA	"	20
PAPIGA	"	21
ZIMA	"	22
ŽE TRENO GRE	"	23
VSA VAS JE PIJANA	"	25
MOJA HIŠA	"	27
ČUDNE GLAVE	"	28
 1985	 "	 29
MISLE	"	31
LJUBEZAN ZA VSE	"	32
SARUOTICA	"	33

KAR SE TROŠTAN OD TEBE	str.	34
NOVI SVIET	"	35
GARMAK	"	36
ŽIVLJENJE	"	37
SANJALA SAM NAZAJ	"	39
ZA TE ZAHVALIT	"	40
WÜLAŽEI	"	41
PRAVCA	"	42
MOJA LIEPA DOLINA	"	43
SNICA	"	44
LJUBE MENE	"	45
TA MAJÄ SMRĚKÄ	"	46
ZLATE ČARUJE	"	47

1986	"	49
-------------	---	----

DAN PROTI DNEVU	"	51
SMART MOJE VASI	"	52
NACO SAN SANJU,	"	53
DE AN IST AN DAN SAN BIU VESEU	"	54
GLAS TIHOTE	"	55
IST ČEM ŽIVIET	"	56
MAJHANA ROŽČA	"	57
MARGHERITA	"	58
MOJE SONCE SI TI	"	59
MAMA JE ŠLA NA MUORJE	"	60
NIČKU SPI	"	61
NAŠ CEMIN	"	62
ODPRE OČI...	"	63
TAKUO TE MLADI	"	64
SREČNA LJUBEZAN	"	65
TINA AN MAMA	"	66
BUNDÄR	"	

1987	"	67
-------------	---	----

SUOJI	"	69
AL PA NIESAM BLA NIČ	"	71
IST ŽIVIM SAMUO ZA TE	"	72
ZMIERAM LJUBIM TE	"	73

MIER	str.	74
GORI AN NAŠE SARCE	"	75
AN KAR TE NA BO VIČ	"	76
AL BOŠ JUBCA MOJA	"	77
NEBUO PADA	"	78
ZA MOJO TE MALO	"	79
SUZA	"	80
BREZ TEBE	"	81
TA MALA	"	83
TAN PAR STUDENCE	"	85
KUO SE MORE	"	86
BENEŠKI TANGO	"	87
MILAN	"	89
DIELAL NA BOMO VIČ	"	90

1988	"	91
-------------	---	----

KAR SAM ČAKALA... TI	"	93
DOLGOLASKA	"	94
ROŽCE IZ DOLINCE	"	95
ARAGOSTA	"	97
VSI KUPE	"	99
ZVEZDE	"	100
ZADNJO SONCE	"	101
VZHODNO DEKLE	"	102
TAKO JE ŽIVLJENJE	"	104
DOMAČA SAMBA	"	106
MOJA MALA BENEČIJA	"	107
MAMA, TATA AN... IST	"	108
ITI DIN	"	110
TEK IMA SUDE, JIH TARDUO DARŽI	"	111

1989	"	112
-------------	---	-----

JEZA	"	115
EKOLOGIJA	"	116
ZA ITI NAPRI	"	118
PETA ZJUTRA	"	120
VIER MI	"	121
ODPRI OČI	"	122

MI SMO TVOJI DNEVI	str.	124
VSAKO VIČER	"	126
LJUBEZAN BREZ KONCA	"	127
DONAS JE SABOTA	"	128
NAM, NAM NA GRE	"	130
LIPAMA	"	132
LJUBEZAN JE	"	133
VESELA BENEČIJA	"	134

1990	"	135
-------------	---	-----

OČĀ NAŠ	"	137
USMILJEN IN MILOSTLJIV JE NAŠ GOSPOD	"	138
TEBE, MARIJA	"	139
O GOSPOD, TI PRAVI MOJ VODNIK	"	140
IZ GLOBOČINE	"	141
MARIJA, BRANI NAS, POTRES!	"	142
ZDRAVA MARIJA	"	143
PARVO SVETO OBHAJILO	"	144
DETE BOŽJE	"	145
NE SE BUOJ	"	146
PESEM ZA SLOVO	"	147
MISLIČ NA BUOJŠE DAN	"	148
USLIŠI	"	149

1993	"	151
-------------	---	-----

ČRNI ROCK	"	153
KORNINE	"	154
PARVI ŽENAR	"	155
POMISLI AN SVIET	"	156
BENEŠKA ŽVINA	"	158
NA SKALI	"	160
IMIET TEBE	"	161
KU UODA, KI PARLIETA	"	162
JE TRIEBA SE GANIT	"	163

1994	"	165
-------------	---	-----

NIČKU SPI	str.	167
ČE B' BIU, ČE B' BIU	"	168
DEJMO SE ROKO	"	170
HOROSKOP	"	171
PAGONSKI RAP	"	172
ČAKAM TE	"	174
PIESAM	"	176
ZELENICA	"	177
KJER MAČKA LEŽI	"	178
KU ZAUPANE ZVEZDE	"	179
VESEU ROJSTNI DAN	"	180
S POLJA BREZ SKARBI	"	181

1995	"	183
-------------	---	-----

SENOSEKI	"	185
HEJ! NONO, HEJ!	"	186
LAŽNIVAC	"	188
OSTANI	"	189
PIESMA OD EMIGRANTA	"	190
SANJA	"	192
TI SI MUOJ DAN	"	193
PASTIR	"	194
CAJT	"	195
MOJA MAMA	"	196
ČAKAM, ČAKAM	"	197
ZRAK	"	198
MOLIMO	"	199
TOČET UODO	"	200

KAZALO PO AVTORIJH BESEDIL	"	202
KAZALO PO AVTORIJH GLASBE	"	210
PIESMI, KI SO ZMAGALE SENJAM	"	218
KAZALO	"	219

PUSTITA NAM ROŽE PO NAŠIM SADIT

II. knjiga

Senjam beneške piesmi XI - XX

1984-1995

Kulturno društvo / Circolo culturale "Rečan"

(Lese/Liessa - Garmak/Grimacco)

Kulturno društvo / Circolo di cultura "Ivan Trinko"

(Čedad/Cividale del Friuli)

uredili:

Lucia Trusgnach, Aldo Clodig, Živa Gruden

Tisk: Juliagraf - Premariacco (UD)

